

បង្រៀមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

ករណី ឈ្មោះ សោម ម៉ែត (K 05435)

សម្ភាសជាមួយឈ្មោះ សោម ម៉ែត អាយុ៤៤ឆ្នាំ ភេទប្រុស ម្ចាស់ប្រវត្តិរូប

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: កងការពារនៅមន្ទីរស-២១

រស់នៅភូមិកំពង់សំបួរលើ ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល

ថ្ងៃទី២៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣

សម្ភាសដោយ: ផាន់ សុជា

សរុប: ៣៥ទំព័រ

ផ្នែក “ក”

សុជា: ពូឈ្មោះអីដែរពូ?

ម៉ែត: ខ្ញុំឈ្មោះ សោម ម៉ែត ។

សុជា: សោម ម៉ែត?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: មកដល់រាល់ថ្ងៃអាយុប៉ុន្មានដែរ?

ម៉ែត: ៤៤ឆ្នាំ ។

សុជា: ប្រពន្ធពូឈ្មោះអីដែរ?

ម៉ែត: ឈៀ វីម៉ែន ។

សុជា: ពូមានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់រាល់ថ្ងៃ?

ម៉ែត: ៥ នាក់ ។

សុជា: ឪពុកម្តាយពូឈ្មោះអីដែរ?

ម៉ែត: ឪពុកស្លាប់ហើយ ។

សុជា: ឈ្មោះអីដែរ?

ម៉ែត: សោម សុខ ។

សុជា: សោម សុខ ។ ចុះម្តាយ?

ម៉ែត: ម្តាយឈ្មោះ អ៊ុក ញឹម ។

សុជា: គាត់នៅរស់ដែររាល់ថ្ងៃ?

ម៉ែត: គាត់នៅរស់ ។ ប៉ុន្តែជរាហើយ ។

សុជា: ភូមិដែលពូនៅរាល់ថ្ងៃ តេហៅភូមិអីដែរ?
 ម៉ែត: ភូមិសំបួរលើ ។
 សុជា: ឃុំ?
 ម៉ែត: ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល ។
 សុជា: ចុះស្រុកកំណើតពូ?
 ម៉ែត: ស្រុកកំណើតនៅភូមិព្រែកស្បូវ ។
 សុជា: ឃុំ?
 ម៉ែត: ឃុំព្រែកស្បូវ ស្រុកកោះធំ ។
 សុជា: ពូមេរ៉ានៅនេះតាំងពីឆ្នាំណា?
 ម៉ែត: ឆ្នាំ ៨០ ។
 សុជា: ហេតុអីបានជាពូមេរ៉ានៅនេះ ។
 ម៉ែត: ខ្ញុំមេរ៉ាមានគ្រួសារនៅនេះ ។
 សុជា: អញ្ជឹងគ្រួសារពូគាត់នៅនេះ?
 ម៉ែត: បាទ!
 សុជា: អញ្ជឹងពូការនៅឆ្នាំហ្នឹងដែរ ឆ្នាំ៨០ ?
 ម៉ែត: បាទ!
 សុជា: កាលពីការហើយរហូតមកដល់ឥឡូវ ពូមានប្រកបរបរធ្វើអីដែរ?
 ម៉ែត: ធ្វើស្រែចម្ការ
 សុជា: ចុះក្រៅពីធ្វើស្រែចម្ការ ពូមានធ្វើអីទៀតទេ?
 ម៉ែត: អត់មានធ្វើអីទេ ។
 សុជា: ចុះពូថាចេះជាងឈើ ?
 ម៉ែត: អូរ! ជាងឈើខ្ញុំគ្រាន់តែចេះជួយៗ បងប្អូនស្រុកភូមិ ។
 សុជា: ចុះពូមានចម្ការដែរ?
 ម៉ែត: មាន តេចែកបានដីមាំកន្លែង ។
 សុជា: ចុះចម្ការ ដាំអីតេដែរ?
 ម៉ែត: ដាំពោត ដាំដំឡូង ស្រូវ ។
 សុជា: ចុះដីស្រែផ្សេងទៀត?

ម៉ែតៈ ផ្សេង ខ្ញុំចែកអត់បានផង ។ ជួនកាលជួលដីគេធ្វើ ។

សុជាតា ចុះម៉ាត្រាៗ ស្រូវបានហូបគ្រប់គ្រាន់ដែរ?

ម៉ែតៈ អត់គ្រប់ ជួនកាលបាន.....ហ្នឹងហើយ រួចម៉ាត្រា ។

សុជាតា ចុះបើអត់គ្រប់អញ្ចឹង យើងបានអីហូបទៅ?

ម៉ែតៈ ចេះតែរកទៅ ជួនកាលទៅស៊ីឈ្នួលគេ ធ្វើការងារទូទៅទៅ ស៊ីឈ្នួលភ្នំដីទូទៅ ។

សុជាតា ចុះដីស្រែដាំសណ្តែកដី ដាំពោតអីនោះ?

ម៉ែតៈ ដាំពោត ជួនកាលបានមេរ័យហ្នឹងលក់បន្តិចបន្តួចអញ្ចឹងទៅ ឲ្យជ្រូកស៊ីទៅ ។

សុជាតា ចុះប្រពន្ធពូធ្វើអីដែរ?

ម៉ែតៈ អត់មានធ្វើអីទេ ធ្វើស្រែចម្ការដូចគ្នា ។

សុជាតា ចុះដីចម្ការល្មុត?

ម៉ែតៈ អត់មាន ។ រកដាំដែរ តែមិនដឹងដាំម៉េចដីតូចមួយ ។ កាលហ្នឹងចែកបានជាមួយប្រពន្ធខ្ញុំ កូនវា
អត់ទានមានកាលហ្នឹង ។

សុជាតា ដីដែលចែកហ្នឹង ពីណាគេចែកឲ្យទៅ?

ម៉ែតៈ របបកម្ពុជា ។ ដូចកាលបែកភ្នំដីវាទៅរួម នៅសាមគ្គីដែរហ្នឹងណាស់ ។

សុជាតា បាទ!

ម៉ែតៈ ការហើយអត់មានមុខរបរអី ដើររើសអេតចាយ ធ្លាក់ស៊ីក្នុងអាយកាយទៅ ។

សុជាតា បាទ!

ម៉ែតៈ បាន១០០០០, ២០០០០ អីម៉ៅដូរវិញ ។

សុជាតា ចុះពូកូនចៅពូបានរៀន បានសូត្រគ្រប់គ្នាដែរ?

ម៉ែតៈ បាទ! បានរៀនដែរ អាខ្លះបានថ្នាក់ទាបទៅ ។

សុជាតា ចុះបានការងារធ្វើដែរទេ?

ម៉ែតៈ កូន មាននៅរោងចក្រមួយដែរ ។

សុជាតា មានបានជួយដល់ពូបានច្រើនដែរអ្នក?

ម៉ែតៈ ជួយខ្ញុំមាំខ្លះជួនកាលទៅបាន៣០ ដែរ គ្រាន់ថាបានដោះស្រាយជីវភាពបានខ្លះដែរ ។

សុជាតា ពូ និយាយរឿងពូវិញ មានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ម៉ែតៈ បងប្អូនខ្ញុំទាំងអស់៥ នាក់ ប៉ុនស្ទាបអស់៣នាក់ ។

សុជាតា អញ្ចឹងនៅរាល់ថ្ងៃនៅសល់ប៉ុន្មានដែរ?

ម៉ែតៈ នៅតែពីរ អាចូនពេញមួយនៅជាមួយមួយ

សុជាតៈ ពូដែលទៅលេងមួយដែរ?

ម៉ែតៈ ទៅដែរ ។

សុជាតៈ ហើយពូកូនទីប៉ុន្មានដែរ?

ម៉ែតៈ ខ្ញុំបន្ទាប់ពៅគេ ទី៤ ។

សុជាតៈ ចុះបងបន្ទាប់ពូឈ្មោះអីដែរ?

ម៉ែតៈ ឈ្មោះ សោម តយ ។ ហ្នឹងទី១

សុជាតៈ ចុះទី២

ម៉ែតៈ ទី២ ឈ្មោះ កេង ស្លាប់ហើយ ។

សុជាតៈ ស្លាប់កាលពីសម័យណាដែរ?

ម៉ែតៈ ទើបតែស្លាប់ឥឡូវនេះដែរ ។

សុជាតៈ ចុះហ្នឹងប្រុសស្រី?

ម៉ែតៈ ប្រុសទាំងអស់ ខ្ញុំអត់មានស្រីទេ ។

សុជាតៈ ចុះ ។

ម៉ែតៈ បងបន្ទាប់ខ្ញុំវាទៅ

សុជាតៈ ហើយកាត់ស្លាប់នៅឯណាដែរ?

ម៉ែតៈ ស្លាប់នៅកុកទួលស្នែង ។

សុជាតៈ កាត់ធ្វើអីបានទៅស្លាប់នៅទួលស្នែង?

ម៉ែតៈ វា កាលពីឆ្នាំ៧២ ៧៣ កាលហ្នឹងវាមិនចាប់យើងជំរឿនទៅធ្វើទាហាន ។

សុជាតៈ បាទ!

ម៉ែតៈ ទាហានកាលហ្នឹង ថាទាហានខ្មែរក្រហមក៏បាន ទាហានរណសិរ្សក៏បាន ហើយកាលហ្នឹង ដល់
បែកភ្នំពេញ ៧៥ ហ្នឹង ពួកសួរថាវាបញ្ជូនទៅវាលយន្តហោះកំពង់ឆ្នាំង ។

សុជាតៈ បាទ!

ម៉ែតៈ ពូតែដំណឹងទេ ។ ដល់ហើយ ដល់ឆ្នាំពាក់កណ្តាល៧៨ គេហៅចាប់មកដាក់កុកទួលស្នែង ។ ខ្លួន
ឯងនៅហ្នឹងដែរ ចុះអត់ដឹងគេថាបង ព្រោះថាភារកិច្ចវាខុសគ្នា ។ ដូចថាខ្ញុំនៅទីកំពង់ហ្នឹងអញ្ចឹង
ចុះមិនអាចទៅបានដើរជាមួយអ្នក.....អ្នកអីណាមួយផ្សេងគ្នាទេ ។

សុជាតៈ ចុះពេលណាដែលពូបានដឹងថាកាត់ស្លាប់នៅទួលស្នែង?

ម៉ែតៈ ហ៊ុយ អ្នកនិយាយប្រាប់ ។

សុជាតៈ ហ៊ុយ ហ្នឹងពីណាដែរពូ?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតៈ ហ៊ុយ ហ្នឹងគាត់ធ្វើអីដែរ?

ម៉ែតៈ គេនៅប្រធានក្រុមនៅកុកទូលស្វែងហ្នឹង ។

សុជាតៈ គាត់ទទួលផ្នែកអីគេដែរ ។

ម៉ែតៈ ផ្នែកកងការពារ ប៉ុន្តែការកិច្ចគេវាគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ យើងវាមិនអាចដឹងគេធ្វើអីៗទេ ។

សុជាតៈ ហ៊ុយ ហ្នឹងសព្វថ្ងៃនៅរស់ទេ?

ម៉ែតៈ នៅរស់តើ ធ្វើការជាមួយខ្ញុំដែរនៅភ្នំពេញជាមួយគ្នាដែរ ។ ស្រុកកំណើតខ្ញុំ នៅកំពង់ឆ្នាំង ហើយ
ទៅវាមានប្រពន្ធនៅព្រែកកុកយើង ឃុំព្រែកស្តី ។ ទៅទាំងអស់ឃើញមេរ័យវិញតែខ្ញុំ ម៉ែតៈគ្រី
ហ៊ុយ ហើយឈ្មោះអី ឃីនៅកោះខែលនេះ ។ ឃី ហ្នឹងក៏វាមានការងារផ្សេង ដូចជាស្បៀន ។
ដូចខ្ញុំអ្នកកងការពារអញ្ចឹងទៅ ។

សុជាតៈ ពូ ពូនិយាយពីដើមមេរ័យវិញ?

ម៉ែតៈ គាត់ពីខ្ញុំចូលធ្វើបដិវត្តមេរ័យស្តេស ។

សុជាតៈ ចូលបដិវត្តនៅឆ្នាំណា?

ម៉ែតៈ ចេញពីបន្ទុកគ្រួសារអ្នក?

សុជាតៈ បាទ!

ម៉ែតៈ និយាយទៅដើមឆ្នាំ៧៧/៧៨ ។

សុជាតៈ កាលពូចេញទៅហ្នឹងពូទៅតែម្នាក់ឯង ឬក៏មានគេចេញទៅច្រើនគ្នាដែរ?

ម៉ែតៈ ចេញទៅហ្នឹងក៏ថាខ្ញុំ កាលមុនខ្ញុំចេញទៅ ខ្ញុំនៅវត្ត ។ ដល់ពេលឪពុកគាត់ស្លាប់ទៅ ខ្ញុំមេរ័យនៅដុះ
វិញ ។

សុជាតៈ បាទ!

ម៉ែតៈ ដល់នៅដុះ ភូមិឃុំស្តេសគេហ្នឹង គេមេរ័យកនាំយើងឲ្យចូលធ្វើបដិវត្ត កាលហ្នឹងណាស់ ។

សុជាតៈ បាទ!

ម៉ែតៈ ហើយម្តាយគាត់អត់ឲ្យទៅ ។ ហើយខ្ញុំកាលនោះនៅអាយុតូចដែរ កាលហ្នឹងនៅអាយុជាន់១០
ឆ្នាំ ។

សុជាតៈ បាទ!

ម៉ែតៈ ទៅហ្នឹងគេ.....យើងថាទៅត្រឹមភូមិ ត្រឹមឃុំសោះហ្នឹងណាស់ ។

សុជាតា បាទ!

ម៉ែតៈ ដល់ហើយយើងទៅត្រឹមភូមិ ត្រឹមឃុំ គេបញ្ជូនយើងទៅ.....ទៀត ។ ដល់ហើយគេបញ្ជូន
យើងទៅនៅតាមអង្គភាព ។

សុជាតា កាលពីពូចេញទៅហ្នឹង ពូមានអាយុប៉ុន្មានដែរ ពូនិយាយម៉េច?

ម៉ែតៈ ជាន់១០ឆ្នាំ ។

សុជាតា តែមួយពូយាត់មិនឲ្យពូទៅទេ?

ម៉ែតៈ បាទ! ខ្ញុំក៏ថាចិត្តខ្លាំង ក៏ថាមិនដឹងទៅម៉េចដឹង ពូសួរតែគ្រាប់កាំភ្លើងពីរបីដើមៗ កាលហ្នឹងនៅ
តូចៗមានទៅនេះអី ហេតុអ្វីតែគេបង្ខំកាលហ្នឹង ។ ហើយយើងទៅណោះ ជួនកាលឃើញគ្រាប់
គេបាញ់ដូចព្យុះអញ្ចឹង យើងមិនរត់មេរវិញ ហើយទៅគេតាមចាប់ ។ គេណោះគេអត់តាមទេ
ប៉ុនណោះគេចាប់ ប្រធានភូមិ ។

សុជាតា ប្រធានភូមិគេចាប់?

ម៉ែតៈ បាទ! គេចាប់មេរ គេយកទៅដាក់នៅមន្ទីរ១៣អញ្ចឹងទៅ ។

សុជាតា មន្ទីរ១៣ នៅឯណាទៅ?

ម៉ែតៈ នៅកើតណោះ នៅកំពង់កុងណោះ ។

សុជាតា កំពង់កុងអ្នះ?

ម៉ែតៈ បាទ! ហើយគេណោះ គេមេរដោះយកទៅវិញទៅ ។ ដល់ហើយគេឲ្យយើងរែកបាយស្ករកអី
អញ្ចឹងទៅ ។ ដល់ពេលចេញ ខ្ញុំវាចេះតែធំបន្តិចម្តងៗ គេឲ្យទៅសមរភូមិទៅ ។ ហើយដល់ឆ្នាំ
៧៥ ដែលពួកគេ ខ្មែរក្រហមគេមិនរំដោះទីក្រុងភ្នំពេញ ខ្ញុំចូលទៅដល់ក្រុងភ្នំពេញហ្នឹង ក៏ទទួល
កម្មាភិបាលគេធំៗ គេចាប់ផ្តើមរើសអង្គភាពនិរសារហ្នឹង ។

សុជាតា បាទ!

ម៉ែតៈ ដល់រើសទៅ គេឲ្យទៅហាត់រៀននៅសាលាបច្ចេកទេសទឹកខ្មៅហ្នឹង ។ រៀនសាលាបច្ចេកទេសចប់
គេចាប់ផ្តើមឲ្យយើងហ្នឹងយាមតាមកន្លែងរោងចក្រ តាមអគ្គិសនីអីអញ្ចឹងទៅ ។ ហើយដល់
ដំណាក់កាលឆ្នាំ៧៦, ៧៧ គេឲ្យយើងទៅធ្វើការនៅកុកទូលស្វែងហ្នឹង ។ ហើយទៅមុនដំបូងហ្នឹង
អត់ទាន់ដឹងថាខ្លួនឯងហ្នឹងយ៉ាងម៉េចទេ ។ ទៅដល់ភ្លាម គ្រាន់តែគេដាក់ឡានយើងចុះពីអាឡង់រ៉ូវៃ
ហ្នឹង កាន់តែឃើញសុទ្ធតែឃើញ..... ។ ហើយទៅចេះតែបារម្ភខ្លួនឯងថាគេយក
មេរដាក់នៅកន្លែងហ្នឹងដែរឬយ៉ាងម៉េច ឬមួយក៏មានតាមខ្សែរយៈបងៗ ដែលគេចាប់មេរមុន

នោះមិនដឹង ដល់ហើយចូលដល់ក្នុងកុក គេឲ្យយើងចាប់រៀនសូត្រពីការហាត់ ការរៀន ការពារ ខ្លួនអីអញ្ចឹងទៅណាស់ ។

សុជា: កាលនោះពីណាគេបង្រៀន?

ម៉ែត: ហ៊ីរ

សុជា: ហ៊ីរ ហ្នឹងគាត់មានឋានៈអីនៅទូលស្មែរ?

ម៉ែត: និយាយៗ ទៅ គាត់ជាអនុប្រធានកុកទូលស្មែរ

សុជា: ចុះប្រធានគេឈ្មោះអីដែរ?

ម៉ែត: ប្រធាន សៅ ខុច ។

សុជា: សៅ ខុច?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: ចុះក្រោយមេរៀន?

ម៉ែត: ក្រោយមេរៀន ដល់ដំណាក់កាលគេចាប់បងហ្នឹង គេដកដូចថា យើងអត់ដឹងទេ ដូចថាយើង នៅមានជាប់ប្រវត្តិរូបនយោបាយ ជាប់បងអីអញ្ចឹងទៅ យើងវាមានការ វាលែងទុកចិត្តយើង ហើយ ។ យើងមានការពាក់ព័ន្ធអញ្ចឹងគេដកយើងចេញទៅ ។ គេឲ្យយើងផ្អាកមរយៈ ។ គេឲ្យ យើងទៅធ្វើស្រូវធ្វើអីនៅព្រៃសរ ។ ហើយដល់ចុងបញ្ចប់ទទួលយួនចូលរំដោះខ្មែរយើងនៅទី ក្រុងភ្នំពេញ ។ ដល់បែកពីហ្នឹងទៅ បំរើរត់មេរៀនរត់មិនកើត ។ រត់ខ្លាចគេបាញ់យើងចោល ទៀត ។ អញ្ចឹងចេះតែដើរតាមគេរហូតទៅលិចទៅ ដល់ភ្នំអីម៉ែចទេ ភ្នំអីទេ ភ្លេចហើយ យូរ ។

សុជា: ខេត្តណាដែរ?

ម៉ែត: ទៅតាមពោធិ៍សាត់ បាត់ដំបង ទៅរហូតទៅ ទៅតាមចុង តាមយែកទៅណាស់ ។

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: ហើយនៅឆ្នាំ៧៧ ជិតដាច់៧៧ហើយ ខ្ញុំរិលមេរៀនវិញ ។ ដល់រិលមេរៀនវិញ រៀនណាមក អត់មានសួរមានអីដែរ ។ ដល់ហើយខ្ញុំចូលមេរៀនសារភាពនៅម៉ុំ.....នេះវិញ ដូចថាខ្ញុំចំណាំដូរ កាលហ្នឹងមានដែលចូលព្រៃចូលអី ចំណាំដូរចូលមេរៀនដល់លែកវិញ ដូចប្រធានភូមិនៅលែក ហ្នឹង ហើយអត់ដឹងថាប្រធានភូមិទៀត ។ រួចក៏ខ្ញុំថា អីៗ ចុះបើខ្ញុំចូលមេរៀនសារភាពហ្នឹង តើ រៀនណាមធ្វើបាបដែរអត់ ។ អី!អត់ទេក្លាយ ហើយចុះក្លាយឯងធ្វើអី ។ ហើយខ្ញុំកាលនោះ ធម្មតា ចេញមេរៀនពីណោះមិនភូតភរខ្លាចគេសម្លាប់ ។ ខ្ញុំថាខ្ញុំនៅកន្លែងល្អធ្វើស្រែធ្វើអីអញ្ចឹងទៅ ណាស់!

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: គេថា ចូលទៅអត់អីទេ ។ គ្រាន់តែចូលទៅដល់ ជំនាញការរៀនណាមកមេរ័សម្ភាសន៍តាមហ្នឹង ខ្ញុំក៏រាយការណ៍តាមហ្នឹងទៅ ចែកអង្ករ ចែកស្បៀង ចែកអីឲ្យយើង ធ្វើសំបុត្រឲ្យមេរ័ដូរ ។

សុជា: មេរ័ដូរ?

ម៉ែត: បាទ! មេរ័ហូតដល់ដូរ មេរ័ដល់ឆ្នាំ៨០ យើងនេះ ដើមឆ្នាំ៨០ ហើយក៏រកប្រពន្ធរកកូនអី អញ្ជឹងទៅ ។ បាទមេរ័ដល់សព្វថ្ងៃហ្នឹងទៅ ។

សុជា: ហើយពូ ខ្ញុំសូមសួរបកទៅពីដើមវិញពូណា?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: ពេលដែលពូចូលទៅ ចូលនៅភូមិកាលហ្នឹងអ្នក?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: ចូលធ្វើស្តីកាលហ្នឹង?

ម៉ែត: គ្មានធ្វើអីទេ ធ្វើតែស្រូវធ្វើអីអាដែលៗដូចតែនេះដែរ គ្រាន់តែអាហ្នឹងជានយោបាយរបស់គេ គេគ្រាន់តែទុកយើង កុំឲ្យយើងហ្នឹងភិតភ័យខ្លាំងទៅណា ដូចជាធ្វើនយោបាយតាមដំណាក់ៗ អញ្ជឹងទៅណា ។

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: ហើយកាលនោះ យើងវាទៅក្នុងគ្នានោះដឹងថាធ្វើ រៀនសូត្រក៏មិនទាន់បានជ្រៅជ្រះ ថ្នាក់ទី ១២ ចាស់ហ្នឹងពីមុន ។

សុជា: ហើយកាលពីពូចូលទៅភូមិហ្នឹង ម្តាយពូក៏មិនចង់ឲ្យចូលដែរកាលហ្នឹងអ្នក?

ម៉ែត: អត់ទេ អត់ឲ្យចូលទេ ។

សុជា: ហើយមានគេមេរ័និយាយថាម៉ែច បាទពូចូលទៅ?

ម៉ែត: គេមេរ័ដល់ គេថាបើយើងមិនទៅសមរម្យមុខទេ យើងនៅត្រឹមយុំសិនទៅ នៅធ្វើការយុំដូចជា ធ្វើឈ្នួបយុំ ឈ្នួបអីអញ្ជឹងទៅ ។ តាមការពិតទៅ ដូចជាមិនធ្វើឈ្នួបគេ គេឲ្យយើងទៅដាំ សណ្តែកអីនៅចុងព្រែកទៅ ។ ដល់ពេលដំណាក់កាលដែលគេចាប់ផ្តើមរើសទេព គេចាប់ផ្តើមដក យើង ។

សុជា: អញ្ជឹងបាទន័យថា យើងគ្រាន់តែគ្រៀមទេ?

ម៉ែត: បាទ! ជាគ្រៀមទេ

សុជា: អញ្ជឹងកាលហ្នឹងមានគ្នាច្រើនទេ ដែលគ្រៀមហ្នឹង?

ម៉ែតៈ មានក្មួយប្អូនដប់នាក់ មាំសារប្អូនដប់នាក់ ប្អូនប្រាំនាក់អញ្ចឹងទៅ ។

សុជាតៈ ហើយអាយុប្រហែលប៉ុន្មានដែរ?

ម៉ែតៈ អាយុប្រហែលស្រករៗខ្ញុំ ក្មេងៗហ្នឹង ។

សុជាតៈ ប្រហែល ១៣, ១៤, ១៥ អញ្ចឹងទៅ?

ម៉ែតៈ បាទ! ១៥, ១៦, ខ្លះ១៤អីអញ្ចឹងទៅ ។

សុជាតៈ ហើយអ្នកដែលបំរុងតាត្រៀមហ្នឹង គេសុទ្ធតែជាអ្នកនៅក្នុងភូមិហ្នឹងដែរ ឬអ្នកមេរំពៃផ្សេងៗ ទៀត?

ម៉ែតៈ ផ្សេងៗទាំងអស់ តាមឃុំផ្សេង តាមភូមិផ្សេងអញ្ចឹងទៅ មិនមែននៅក្នុងភូមិហ្នឹងតែមួយទេ ។

សុជាតៈ បាទ!

ម៉ែតៈ ជួនកាលភូមិហ្នឹងមានពីរក៏មាន ។

សុជាតៈ កាលហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ ដែលពូត្រៀមនៅឃុំ?

ម៉ែតៈ នៅដើមឆ្នាំ៧៣ ចុងឆ្នាំ៧២ ។

សុជាតៈ ហើយគេឲ្យនៅត្រៀមហ្នឹងប៉ុន្មានឆ្នាំទៅនៅឃុំហ្នឹង?

ម៉ែតៈ អត់ដល់ឆ្នាំទេសៗ ប៉ុន្មានខែ បើគិតទៅប្រហែលជា៥ខែ ។ កាលហ្នឹងវាមានការភ្ជេចភ្ជាំង អត់ បានទៅដឹងថ្ងៃខែអីទេ ។

សុជាតៈ ហើយពេលដែលធ្វើការនៅចុងព្រែកហ្នឹង ដំណាំដែលបានមេរំពៃហ្នឹងគេយកទៅណាវិញ?

ម៉ែតៈ មិនដឹងទៅខាងណាទេ ព្រោះអីគេយកទៅដាក់នៅក្នុងឃ្នាំងអីមួយ ។

សុជាតៈ ឃ្នាំងទេអាហ្នឹងអ្នក?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតៈ មិនមែនយកទៅបែកឯកជនអីទេអ្នក?

ម៉ែតៈ បាទ! អត់បែកទេ តាមឃ្នាំង ដូចជាអាហ្នឹងជារបស់ឃុំគេណាស់ មិនមែនជារបស់ប្រជាជនទេ ។

សុជាតៈ អញ្ចឹងតាមលក្ខណៈដែលពូនិយាយមេរំពៃ ពេលហ្នឹងបានន័យថាឆ្នាំ៧៣ហ្នឹង នៅក្នុងស្រុកភូមិហ្នឹង ការគ្រប់គ្រងហ្នឹងមិននៅក្នុងរបបលទ្ធិណុលទេអ្នក?

ម៉ែតៈ ហ្នឹង មិនមែនទេ ។

សុជាតៈ របបអីដែរ?

ម៉ែតៈ របប កាលហ្នឹងគេថា រណសិរ្ស ។

សុជាតៈ តាមយើងចំណាំគេហៅរបបអីដែរ?

ម៉ែតៈ ក្រោយមេរ័យ យើងនិយាយក្រោយមេរ័យថា បើខ្មែរក្រហម ខ្ញុំមិនដែលឮថាខ្មែរក្រហមទេ ។

សុជាតា: កាលបង្កើតមិនទាន់ឮថាខ្មែរក្រហមទេ?

ម៉ែតៈ នៅទេ ។

សុជាតា: ឮថាណាសិរ?

ម៉ែតៈ បាទ! គេហៅថាពួករំដោះណាស់ ។

សុជាតា: ពួករំដោះអ្នក?

ម៉ែតៈ បាទ! រំដោះគឺជាអ្នករំដោះ លន់ នល់ ឲ្យដុតពីការជិះជាន់ទៅណា ។

សុជាតា: បាទ! ហើយកាលបង្កើតស្បៀកពាក់អង្គការគេ គេហៅជាអង្គការ គេហៅថ្នាក់លើ ឬគេហៅជាម៉ែច?

ម៉ែតៈ ស្បៀកពាក់បង្កើតគឺថា មានថ្នាក់លើផ្សេងទៅ មានខោអាវយុទ្ធជនផ្សេងទៅណា វាខុសៗគ្នាដែរទេ ប៉ុន្តែខោអាវ តែខ្មៅទេ អត់មានពណ៌ដូចយើងសព្វថ្ងៃអីអត់ទេ ។ មានស្កាល់ដែរដូចថាមាន គេមេកង វរសេនាតូច វរសេនាធំអីពុំទេទៅណាស់ ។

សុជាតា: ហើយកាលបង្កើតនៅតាមភូមិឃុំអីគេបាយរួមទេ?

ម៉ែតៈ កាលបង្កើត កាលខ្ញុំចូលបាយឯកជនទេ ។

សុជាតា: បាយឯកជនទេ!

ម៉ែតៈ បាទ! ប៉ុន្តែការធានារួម

សុជាតា: ដីស្រែអីបង្កើតដាក់ជាដីរួមហើយអ្នក?

ម៉ែតៈ បាទ! គ្រាន់ដាំបាយតាមផ្ទះ ។

សុជាតា: ចែកជារបបអ្នក?

ម៉ែតៈ បាទ! ចែកជារបប ។

សុជាតា: កាលបង្កើត ប្រធានភូមិព្រហ្មណ៍អីដែរ?

ម៉ែតៈ ឈ្មោះ យីម ។

សុជាតា: ឈ្មោះ យីម អ្នក?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតា: គាត់អ្នកភូមិបង្កើតដែរឬអ្នកមេរ័យវិញ?

ម៉ែតៈ អ្នកភូមិបង្កើត ។ នៅភូមិបង្កើតហ្នឹង ។

សុជាតា: ចុះប្រធានឃុំ?

ម៉ែតៈ ខ្ញុំភ្លេចហើយ ឮ សូរ ឆ្លុន ណាមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែពួកហ្នឹងស្លាប់អស់ហើយ ។

សុដាៈ បាទ! ចុះពួកចូលទៅហ្នឹងប្រធានក្រុម ប្រធានអីហ្នឹងឈ្មោះអីដែរ?

ម៉ែតៈ ក្នុងឃុំហ្នឹង?

សុដាៈ បាទ!

ម៉ែតៈ ភ្លេចហើយ ។

សុដាៈ ចុះអ្នកដែលទៅនិយាយឲ្យថា ឈ្មោះអីដែរ?

ម៉ែតៈ អ្នកទៅនិយាយប្រធានក្រុមហ្នឹង បងយីម ហ្នឹង ។ គេអ្នកធ្វើនយោបាយ យីម ក៏មិនមែនអ្នក
ឆ្ងាយពីឪពុកម្តាយដែរទេ ។ ដូចជាជាប់ខ្សែអីពីចាស់ ពីនេះមេរ័យ ។

សុដាៈ ជាសាច់ញាតិ?

ម៉ែតៈ បាទ! ជាសាច់ញាតិអី ដូចជិតខាង ហើយគេចេះតែមេរ័យធ្វើនយោបាយថា ធំឯងឲ្យកូនចូលទៅ
មួយទៅ ។ ហើយមួយខ្ញុំចេះថា កូនចូលទៅម៉េចទៀត បើអាបងនោះទៅបាត់ហើយ ។

សុដាៈ អូរអញ្ចឹង បងពូដែលស្លាប់ហ្នឹងចូលមុនពូ?

ម៉ែតៈ ចូលមុនៗ វាចូលកាន់ពីឆ្នាំ៧០ បើនិយាយចុងឆ្នាំ៧២ ដើមឆ្នាំ៧១ ។ ចូលមុនខ្ញុំប៉ុន្មានឆ្នាំ ដល់
ហើយបានគេមេរ័យធ្វើនយោបាយជាមួយមួយខ្ញុំហ្នឹង ឲ្យខ្ញុំចូលមួយទៀត ។

សុដាៈ ដល់ពេលបងពូចូល ចូលនៅណាដែរ?

ម៉ែតៈ ចូល ចូលនៅស្រុកហ្នឹង ។

សុដាៈ ទៅស្រុកហ្នឹងអ្នក?

ម៉ែតៈ បាទ! ទៅស្រុកហ្នឹង ។ ដល់ចេញពីស្រុកទៅតំបន់ តំបន់ទៅភាគទៀត ។

សុដាៈ ហើយពីណាអ្នកយកបងពូទៅដែរកាលហ្នឹង?

ម៉ែតៈ ទេ កាលហ្នឹងខ្ញុំវាមិនដឹងជានរណា អត់ទាន់ ខ្ញុំកាលហ្នឹង យើងកាលហ្នឹងនៅមានពួក.....ហើយ
ខ្ញុំនៅវត្តទៅ ។ ដល់កាត់ខ្ញុំចេញទៅបាត់ប៉ុន្មានពីរឆ្នាំ ជាងមាំឆ្នាំទេ បានខ្ញុំចេញពីវត្តមេរ័យ ។

សុដាៈ ចុះហេតុអីបានជាពូចេញពីវត្តមេរ័យ?

ម៉ែតៈ ចុះកាលហ្នឹងគេបិទវត្តអារាមនោះ ។

សុដាៈ អូរ! នៅក្នុងឆ្នាំ៧៣ វត្តអារាមអីក៏គេបិទដែរ?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុដាៈ គេលែងឲ្យមានលោកសង្ឃអីហើយ?

ម៉ែតៈ បាទ! លែងឲ្យមានហើយ ។

សុជា: ចុះវត្តអារាមអីគេមានវីអីនៅ?

ម៉ែត: នៅទេ ។

សុជា: ចុះលោកសង្ឃតេឲ្យផ្លូវ ឬក៏តេផ្លូវលោកហ្នឹង?

ម៉ែត: តេផ្លូវលោកហ្នឹង ។

សុជា: មានដឹងថាតេផ្លូវលោកម៉េចទេ ឮនៅវត្តហ្នឹង?

ម៉ែត: អត់ដឹង ។ ព្រោះខ្ញុំចេញទៅបាត់ ។

សុជា: ចុះពេលដែលឮនៅភូមិទៅឃុំ ក្រោយមេរ័តេយកទៅណាទៀត?

ម៉ែត: ភូមិឃុំអ្នះ?

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: តេយកខ្ញុំទៅស្រុក ។

សុជា: ស្រុក ។

ម៉ែត: កាលហ្នឹងតេហៅស្រុក១៨ ។

សុជា: នៅខាងណាវិញទៅ?

ម៉ែត: នៅក្រោមនេះ ពីមុនតេហៅស្រុកកោះធំ ប៉ុន្តែឡូវស្រុកកោះធំ ពីមុនតេហៅស្រុក១៨ ។

សុជា: តេដាក់ឈ្មោះស្រុកជាលេខហ្នឹងតាំងពីឆ្នាំណា ជំនាន់ណាដែរ?

ម៉ែត: អូ! ស្រុក១៨ តាំងពីឆ្នាំ៧០ មេរ័ណោះ អ្នេ៧១ ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំកាលណោះមិនទាន់ដឹងថាតេធ្វើទ្រព្យ
ធ្វើយោគាអីម៉េច អត់ដឹងដែរ ។ ប៉ុន្តែដល់ចូលខ្លួនឯង ឮតេដាក់ថាស្រុក១៨ ។

សុជា: ចូលនៅកន្លែងណាដែរ ចូលទៅស្រុកកន្លែងណា?

ម៉ែត: ចូលទៅស្រុកហ្នឹងអ្នះ?

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: ចូលទៅស្រុក មិនមែននៅកោះធំនេះទេ នៅក្រោមនោះវិញទេ ។

សុជា: នៅក្រោមណោះវិញ?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: នៅតាមស្រែចម្ការទេ?

ម៉ែត: បាទ! តាមភូមិយើងណោះវិញទេ ។

សុជា: តែនៅទីរួមស្រុកកោះធំយើងនេះ កាលហ្នឹង?

ម៉ែត: កាលហ្នឹងនៅជាកន្លែងផ្លូវខ្មោចទេកាលហ្នឹង ទ្រព្យយុទ្ធសាស្ត្រ ។

សុជា: ចុះ៧៣ហ្នឹង លែងមានលន់ លន់ នៅកោះធំហ្នឹងហើយ?

ម៉ែត: អត់មានទេ ។

សុជា: ចេញអស់ហ្នឹង?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: លន់ណុល ចេញពីស្រុកកោះធំហ្នឹងតាំងពីឆ្នាំណាដែរ ទើលន់ណុលហ្នឹង?

ម៉ែត: ទេ! អត់ដឹងទេ កាលហ្នឹង ។

សុជា: ចុះខ្មែរក្រហមដែលចលនាអង្គការរំដោះហ្នឹង ទើរំដោះហ្នឹងមាននៅក្នុងភូមិនេះតាំងពីឆ្នាំណាមេ
ដែរ?

ម៉ែត: ទើរំដោះនេះ បើតាមខ្ញុំដឹងមេកាលហ្នឹងមានដូចជា យៀកកុង ឬមេពីក្រោមហ្នឹងទូកទូកហ្នឹង
ជាមួយយៀកណាមហ្នឹង ដល់យូរទៅបែកពីយៀកណាមហ្នឹងបានចាប់ផ្តើមខ្មែរផ្សេងៗវិញទៅ
ហើយយូរទៅក្រោមវិញអស់ទៅ ។

សុជា: ហើយកាលហ្នឹងលែងមានទាហានលន់ណុល ទាហានប៉ារ៉ាអ៊ីហើយនៅកោះធំនេះ?

ម៉ែត: លែងហើយ អត់មានទេ

សុជា: ចុះពូជូលនៅស្រុកកោះធំ នៅភូមិអីកេដែរហ្នឹង?

ម៉ែត: ភូមិហ្នឹង?

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: ចូលនៅស្រុកហ្នឹង បើនិយាយអត់ដឹងភូមិណាៗ ។

សុជា: ចុះឃុំអីដែរ?

ម៉ែត: ឃុំ កាលហ្នឹងឃុំសំពៅពូន ។

សុជា: នៅត្រើយខាងណោះ ឬខាងហ្នឹង?

ម៉ែត: នៅខាងណោះ ។

សុជា: ត្រើយខាងណោះអ្នះ?

ម៉ែត: បាទ! ត្រើយខាងណោះក៏មាន ត្រើយខាងណោះក៏មានទើដាក់គ្រប់កន្លែង ។

សុជា: ចុះពូជូលនៅត្រើយខាងណា?

ម៉ែត: ខ្ញុំចូលនៅត្រើយខាងណោះហើយ ។

សុជា: ទៅកើតហើយអ្នះ?

ម៉ែត: បាទ! នៅខាងជើងខ្នង ។

សុជា: កាលបង្កើតចូលទៅ អ្នកដែលត្រៀមជាមួយពូបង្កើត ទៅទាំងអស់គ្នា ឬក៏?

ម៉ែត: ទៅ មិនអាចទៅទាំងអស់ទេ ដូនកាលគេអ្នកខាងលើមេរ៉ា គេត្រូវការប៉ុន្មាន ឧបមាថាប៉ុន្មាន ម៉ាកងអញ្ចឹងទៅ ។

សុជា: ម៉ាកងមានគ្នាប៉ុន្មាននាក់?

ម៉ែត: ម៉ាកងហាមានម៉ារវេសេនាតូចវាមានប៉ុន្មានទេ ដូចជាង៣០ នាក់ ទៅអញ្ចឹងទៅបានប្រហែល ប៉ុន្មានខែអីទៀតទៅ គេនៅខ្លះ ដូចថាវាមានបញ្ហាទៅវាអស់ទៅ វាមានអាខ្លះឯបំរ៉ាអីអញ្ចឹងទៅ ណាស់ បានគេចាប់ផ្តើមយកទៅទៀតទៅ ។

សុជា: ហើយកាលបង្កើត កន្លែងដែលពូបង្កើតមានប្រធានឈ្មោះអីគេទៅ?

ម៉ែត: កន្លែងដែលខ្ញុំចូលអ្នក?

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: ប្រធាន កាលបង្កើតមាន ព្រីង មាន តាល់ អញ្ចឹងទៅ ស្ទាបអស់ហើយពួកបង្កើត ។

សុជា: អាបង្កើតគេហៅកងពលលេខប៉ុន្មាន?

ម៉ែត: បើនិយាយទៅនៅកងទ័ពស្រុក១៨ វា ។

សុជា: នៅកងទ័ពស្រុកទេ អត់ទាន់ទ័ពកងពលទេអ្នក?

ម៉ែត: នៅទេ ។ ទាល់តែចេញពីស្រុកបង្កើតទៅ បានទៅដល់ភូមិភាគ ទ័ព បង្កើតនៅទន្លេមេគង្គ ។

សុជា: បង្កើតគេហៅភូមិភាគអីដែរ?

ម៉ែត: ភូមិភាគ នរតី ។

សុជា: កាលបង្កើតពូបង្កើតទៅភូមិភាគនរតីហើយណោះ?

ម៉ែត: បាទ! កងពលលេខ១២ ។

សុជា: កងពលលេខ១២ ។ ចុះកងវរសេនាធំលេខប៉ុន្មានដែរ?

ម៉ែត: កងវរសេនាធំ២៧០ ។

សុជា: ២៧០ ។ ចុះវរសេនាតូច?

ម៉ែត: វរសេនាតូច២៧៥ ។ គេប្រកាសចេញពីស្រុកបង្កើតទៅហ្នឹង ។

សុជា: បាទ! ពីណាគេអ្នកមេរប្រកាសបង្កើត?

ម៉ែត: អ្នកមេរប្រកាសបើនិយាយទៅ តាណាត ។

សុជា: តាណាត ហើយកាត់ប្រធានអីដែរ?

ម៉ែត: កាត់ប្រធានកងពល

សុជា: កងពលលេខប៉ុន្មាន?

ម៉ែត: កងពលលេខ១២

សុជា: ចុះកាលហ្នឹងកងពល៧០៣នោះ?

ម៉ែត: ៧០៣ ទើបប្រកាសយើងអាដេងឆ្នាំ៧០ ប៉ុន្មាន ៧៦, ៧៧ នេះតើ ។

សុជា: ពេលដែលជ័យជំនះនេះទេ?

ម៉ែត: បាទ! កាលពីមុនកងពល១២ទេ ។

សុជា: ១២ ទេ!

ម៉ែត: កាលនៅធ្វើសង្គ្រាមជាមួយលន់ នល់ ណាស់ ។

សុជា: អូរ! កងពល១២ ។ តែចូលទៅមិនមែនមូលដ្ឋានហ្នឹងចេញពីនេះទៅខាងត្រង់ឡើងស្ពានទឹកខ្មៅ ទេ?

ម៉ែត: មិនមែនទេ ចេញខាងទន្លេមេគង្គអញ្ចឹងវិញ ។

សុជា: ទៅតាមអ្នកល្បឿនវិញ?

ម៉ែត: បាទ! អត់ដល់អ្នកល្បឿនទេ ទៅតាមយើងទូលក្រសាំង ខាងព្រែកតូចអីវិញ ទៅវៃគ្នាយើងដិត ខេត្តតាកែវហ្នឹង ។ វាមានតាមផ្នែកគ្នា ។ ខាងនិរតីគេទៅចំហៀងខាងលិចតាកែវទៅ ខាងបូព៌ា ទៅ ខាងនិរតីៗទៅ ។

សុជា: បាទ! អញ្ចឹងបានន័យថាកងពល១២ ពូដែលក្រោមចំណុះរបស់តារាណាតហ្នឹង ក្រោយមេរ័ក្ខយ ជាកងពល៧០៣ ទទួលបន្ទុកកោះធំ ស្ពាន មុខព្រៃហ្នឹង ។

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: ចូលទៅភ្នំពេញ?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: ចុះពូមានដែលឡើងទៅកៀនស្វាយទេ?

ម៉ែត: អត់ទេ ។

សុជា: អញ្ចឹងកងពលគេផ្សេងទៀត?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: ពូមានដឹងថាខាងណាផ្នែកអីដែរ?

ម៉ែត: អត់ដឹង ។

សុជា: ពូចុះនេះភូមិភាគអីដែរ ភូមិភាគបូព៌ា?

ម៉ែតៈ និរតី ។ ខាងគេណោះ ខាងបូកី

សុដាៈ ខាងណោះខាងនិរតី?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុដាៈ ចុះកាលហ្នឹង មានដឹងថាប្រធានភូមិភាគនិរតី នរណាគេដែរ?

ម៉ែតៈ និរតី ខ្ញុំអត់ដឹងដែរខ្ញុំ ។

សុដាៈ តែបើគណាត ហ្នឹងកងពល?

ម៉ែតៈ បាទ! កងទ័ព កងពល ។

សុដាៈ ហើយដល់ពេលពូនៅខាងណោះហើយ ចូលកងពល កងទ័ព១២នេះ ហើយក្រោយមេរៀនទៅណា ទៀតដែរ?

ម៉ែតៈ គណាត អ្នក?

សុដាៈ បាទ!

ម៉ែតៈ គាត់ចេញពីកងពល១២ គាត់ទៅសេនាធិការនៅភ្នំពេញ ។

សុដាៈ ចុះនិយាយពីពូវិញ?

ម៉ែតៈ ខ្ញុំអ្នក?

សុដាៈ បាទ!

ម៉ែតៈ ចេញពីកងពល១២ ខ្ញុំនៅក្នុងកងពល៧០៣៧ដែលហ្នឹង ។

សុដាៈ តែដល់ពេលវ៉ៃចូលភ្នំពេញ ពូនៅមុខព្រៃព្រាណាដែរ?

ម៉ែតៈ ខ្ញុំនៅមុំ ជួនកាលនៅតាខ្មៅ ចក្រអង្រែយើងនេះ ជួនកាលឡើងទៅដល់ក្បាលថ្នល់ ។

សុដាៈ ខ្ញុំនិយាយម៉ាសារទៀត មុនដែលពូចូលទៅហ្នឹង ក្រោយដែលពូចូលទៅមេរៀន គេឲ្យធ្វើអីខ្លះទៀត? ចូលទៅនៅសំពៅពូនណោះ ទៅស្រុក?

ម៉ែតៈ កាលហ្នឹងគេឲ្យខ្ញុំធ្វើ បើនិយាយរួមមុនដំបូងគេឲ្យខ្ញុំរែកបាយ ដល់អស់ពីរែកបាយ មុនដំបូងគេ ធ្វើនយោបាយយើងមុនដំបូងគេមិនទាន់បន្តិយើងទេណា ។ ឲ្យយើងរែកបាយ ឲ្យយើងធ្វើសេដ្ឋកិច្ចអីដឹកជញ្ជូនទៅទៀតមុខនោះណា ដល់ពេលដែល ដូចយើងវាមានការលែងភ័យលែងភិតអី ហើយគេឲ្យយើងចូលធ្វើនិរសារ ។

សុដាៈ និរសារ?

ម៉ែតៈ បាទ! និរសារវរសេនាភូមិ វរសេនាធំអញ្ចឹងទៅ ។

សុដាៈ កាលហ្នឹងនិរសារឲ្យខាងណា ឲ្យឈ្មោះអីដែរ?

ម៉ែតៈ និរសារកាលហ្នឹង ច្រើនកម្មាភិបាលណាស់ ដួនណាកម្មាភិបាលដូចប្រគល់ឲ្យទៅ បងហៀង អញ្ជឹងទៅ ។ ដល់អស់ ហៀង ទៅទៅ ឆ្លុញ អញ្ជឹងទៅ ។ ដល់អស់ ឆ្លុញ ទៅ ហាក់ អញ្ជឹង ទៅ ។

សុជាតៈ តែថ្នាក់អីគេ ពួកគាត់?

ម៉ែតៈ គាត់ត្រឹមនាទី មុនដំបូងអនុសេនាធំអញ្ជឹងទៅ ហើយវរសេនាតូច វរសេនាធំអញ្ជឹងទៅ ។

សុជាតៈ ហើយតួនាទីនិរសារ ហ្នឹងធ្វើអីគេទៅ?

ម៉ែតៈ និរសារហ្នឹង គ្រាន់តែរត់នាយអាយ ដូចថាការពារគេអ្នកធំអញ្ជឹងទៅណា មិនអាចដូចយើងនៅ ធ្វើទេព័ទ្ធ ។ អាទេដូចគេប្រើឲ្យទៅប្រាប់កន្លែងអ្នកដាំបាយអញ្ជឹងទៅ រួចប្រាប់ទៅខាងមុខទៅ ឲ្យគេដកខ្សែគ្រឿមចេញវិញទៅអាហ្នឹងណាស់ ។

សុជាតៈ ហើយពួកវាបាយស្កកហ្នឹងបានប៉ុន្មានខែដែរ?

ម៉ែតៈ ខ្ញុំរត់ហ្នឹងវាអត់ទៀងដែរ បើនិយាយក្នុងឆ្នាំអត់មានដល់ឆ្នាំទេ នៅក្នុងខែទេ ។

សុជាតៈ បានមាំខែពីរខែទេ?

ម៉ែតៈ បានពីរបីខែ ។

សុជាតៈ ដល់ពេលរត់បាយស្កកហើយ បានចូលនិរសារ?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតៈ និរសារហ្នឹង ច្រើនធ្វើការនៅក្នុងដីកោះធំនេះ ឬនៅខាងក្រើយខាងណោះ?

ម៉ែតៈ នៅក្រើយខាងណោះ នៅក្នុងស្រុកកោះធំដដែល ។

សុជាតៈ បានប៉ុន្មានខែដែរ?

ម៉ែតៈ បើគិតនិរសារ ខ្ញុំធ្វើរហូត ធ្វើទាល់តែដល់បែកភ្នំពេញ ។

សុជាតៈ ប៉ុលពត ចូលទីក្រុងភ្នំពេញហ្នឹង?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតៈ ចុះពូមានបានចូលទៅឡើងសមរក្ខមិគេដែរ?

ម៉ែតៈ ចូល ចេះតែចូលជាមួយកម្មាភិបាលគេទៅ ។ យើងដូចថាអង្គរក្សទៅណា ដូចជានិរសារគេ អញ្ជឹង ។

សុជាតៈ ហើយមានកាន់កាំភ្លើងទេនិរសារហ្នឹង?

ម៉ែតៈ កាន់ បើមិនកាន់ដែរ រត់ការពារម៉េចកើត ។ ទៅស្នាក់ៗឲ្យគេបាញ់ទៅ ។

សុជាតៈ ហើយដល់ពេលទៅដល់ភ្នំពេញ និរសារ ដិតវ៉ែចូលភ្នំពេញហ្នឹងឲ្យនិរសារឲ្យពិណាកេកាលហ្នឹង?

ម៉ែតៈ កាលហ្នឹងនិរសារឲ្យ បងឈុន ។

សុជាតៈ ឈុន ហ្នឹងកាត់មានតំណែងអីដែរ?

ម៉ែតៈ ឈុន ហ្នឹងកាត់រំរេសេនាធំ ។

សុជាតៈ រំរេសេនាធំ?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតៈ រាងរោកាត់យ៉ាងម៉េចដែរ?

ម៉ែតៈ កាត់រាងខ្ពស់ស្អាត ។

សុជាតៈ សរ ឬខ្មៅ?

ផ្នែក «ខ»

សុជាតៈ ចុះពេលដែលវ៉ៃចូលទីក្រុងភ្នំពេញ ពូមានបានទៅជួបជាមួយគេដែរ?

ម៉ែតៈ ដូចអត់មានបានជួបទេ ព្រោះទេព័ក្រេងទៅមុនអស់ហើយ ។

សុជាតៈ ទេព័ក្រេងសេសគេទៅមុនហើយ?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតៈ តែពួកនិរសារទៅតាមក្រោយ?

ម៉ែតៈ ទៅតាមក្រោយ ទៅតាមកម្មាភិបាល ។ កងពិសេសគេចូលទៅវ៉ៃភ្នំមុខអស់ហើយ ស្វាត់អស់ហើយ បានយើងចូលទៅតាមក្រោយគេហ្នឹង ។

សុជាតៈ កាលហ្នឹងពូឈរនៅណា?

ម៉ែតៈ អត់ទៀងទេ ពេលវ៉ៃចូលរំដោះទីក្រុងភ្នំពេញនេះ គឺថាអត់ទៀងទេ រកកន្លែងកំណត់អត់ឃើញ ជួនកាលគេដាស់ឲ្យយើងនៅត្រឹមចាក់អង្រែអញ្ចឹងទៅ ជួនណាគេដាស់ឲ្យយើងទៅនៅកន្លែងពេទ្យចិនអញ្ចឹងទៅ ជួនកាលគេឲ្យយើងបកទៅនៅមាត់ទន្លេនោះវិញទៅ ។

សុជាតៈ ការទៅនៅហ្នឹងបានប្រហែលជាប៉ុន្មាននៃ ប៉ុន្មានខែដែរ?

ម៉ែតៈ ទៅនៅអត់បានដល់ខែទេ ចុះកាលហ្នឹងភ្លាមៗ គេរុតរះ ដកកម្លាំងទៅការពារគ្រប់កន្លែងទៅណា

សុជាតៈ ចុះកាលហ្នឹងនៅក្នុងក្រុងភ្នំពេញហ្នឹង មុន៧៥ ពេលដែលវ៉ៃចូលមេរ៉ា មិនមានវ៉ៃពីតំបន់ផ្សេងៗ?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតៈ ទេព័ក្រេង ទេព័ខត្តរ ទេព័និរតី ទេព័ពិសេស?

ម៉ែតៈ បាទ! វ៉ៃដប់ក្នុងទាំងអស់ ។

សុជា: វ៉ែដុប្រាហ្មីនដល់ពេល ចូលមេរ័ដល់ទីក្រុងភ្នំពេញ គេមានបែកប្លុកគ្នា មានអាក្រក់ពេលមួយៗដែរ

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: ចុះក៏ពេលពូនៅខាងណាទីក្រុងភ្នំពេញដែរ?

ម៉ែត: ខ្ញុំខាងជ្វាយក្រុងភ្នំពេញ ប៉ុនប៉ែកខាងត្បូង ខាងខេត្តតាកែវយើងនេះ ។

សុជា: ខាងតាកែវ-ចាក់អង្រែ ។ អញ្ជឹងពូមិនអាចដើរទៅខាង?

ម៉ែត: ទៅខាងបូព៌ាអត់ទេ ខ្លាចប្រឡំគ្នា ។

សុជា: បូព៌ានៅឯណាដែរ?

ម៉ែត: បូព៌ានៅផ្នែកខាងកើត នៅច្បារអំពៅ ក្បាលថ្នល់យើងហ្នឹងណា ។

សុជា: ចុះខាងពួកខ្មែរ?

ម៉ែត: ខ្ញុំអត់ដឹង ។

សុជា: ចុះខាងណោះ ខាងជ្រោយចង្វារអី អាហ្នឹងគ្រប់គ្រងខាងណាដែរ?

ម៉ែត: ខាងជ្រោយចង្វារ ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ មិនដឹងគ្រប់គ្រងដោយពួកណាដែរ ។

សុជា: ចុះខាងទួលគោក?

ម៉ែត: ទួលគោក ក៏មិនទាន់ដឹងដែរ ព្រោះអីចូលទៅនេះមិនទាន់ដឹង អត់ស្គាល់ ។

សុជា: យើងនៅតែកន្លែងយើងហ្នឹង?

ម៉ែត: បាទ! នៅតែកន្លែងយើង អត់ដែលស្គាល់ថា កន្លែងណាក៏ពេលណា កន្លែងណាក៏ពេលណាទេ

សុជា: ចុះគេមេអត់ដែលប្រាប់ថាមិនឲ្យដើរទៅណោះទៅណោះទេ?

ម៉ែត: អត់ទេ! ថានេះយើងអត់ដើរដូចគេអ្នកផ្សេងទេ ។

សុជា: ហើយកាលហ្នឹង ពួកទ័ព្វខាងនិរតីនេះស្ងៀកពាក់យ៉ាងម៉េចដែរ?

ម៉ែត: ខ្មៅ

សុជា: ចុះខាងបូព៌ា?

ម៉ែត: បូព៌ា ដូចឧបាសន ។

សុជា: ពណ៌យ៉ាងម៉េច?

ម៉ែត: ពណ៌ឧបាសន ដូចអារ្យខ្ញុំពាក់នេះ ។

សុជា: ពណ៌អាចម៍ហ្នឹង ។

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: បន្ទាប់ពីពូបានឈរជើងនៅទីក្រុងភ្នំពេញហើយ បន្ទាប់មេរ័បានគេឲ្យធ្វើអីទៀតដែរ?

ម៉ែតៈ បន្ទាប់មេឡីបានគេដកខ្ញុំមេឡី ដកឲ្យមេឡីរៀន ។

សុដាៈ នៅពេលដែលទៅឈរជើងម្តងនៅនេះម្តងនៅនោះហ្នឹង គេឲ្យទៅធ្វើអីដែរ?

ម៉ែតៈ អត់មានធ្វើអីទេ អាហ្នឹងនៅយាមកាមការពារខ្សែក្រវ៉ាត់ទីក្រុងហ្នឹង ហើយដល់ពេលយើងនៅ
ឈរជើងហ្នឹងហើយ ដល់ពេលគេដំណាក់កាលគេត្រូវដកនិរសារយកមកឲ្យរៀនសូត្រ គេដក
ម្នាក់ ។

សុដាៈ ម៉ាក្រុម?

ម៉ែតៈ បើនិយាយទៅថាកម្មាភិបាលមួយដកមួយៗ តាមនិរសារអញ្ជឹងណា ។

សុដាៈ កាលហ្នឹងពូធ្វើឲ្យ ឈុន ហ្នឹងអ្នះ?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុដាៈ ចុះម៉ាក្រុមពូមានគ្នាប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ម៉ែតៈ កងនិរសារវាមាន៥០ នាក់ ។

សុដាៈ ហ្នឹងនិរសារ ឈុន ហ្នឹង?

ម៉ែតៈ អត់ទេ! និរសារគ្រប់ ម៉ាកងពលហ្នឹងហ្នឹង ។

សុដាៈ ពូនិរសារប្រចាំឲ្យឈុន ហ្នឹង មានគ្នាប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ម៉ែតៈ កាលហ្នឹងវាពីរនាក់ ។

សុដាៈ ម្នាក់ទៀតឈ្មោះអីគេ?

ម៉ែតៈ អា រត្ន ។

សុដាៈ ចុះពេលគេដក គេដក រត្ន ហ្នឹងមេឡីដែរ?

ម៉ែតៈ គេដកទាំងអស់ ។ ដកមេឡីទាំងអស់អញ្ជឹង គេយកមកឲ្យរៀនសូត្រនៅសាលាបច្ចេកទេសតាខ្មៅ
ហ្នឹងណាស់ ។

សុដាៈ កាលហ្នឹងមានពីណាគេអ្នកបង្រៀន?

ម៉ែតៈ កាលហ្នឹងវាមាន បែម, យ៉ែម ហើយ ប៉ែន ហើយពីណាមួយទៀត រុន ។

សុដាៈ ប៉ែន ហ្នឹងឈ្មោះអី ប៉ែន?

ម៉ែតៈ អ្នក! ប៉ែន ហ្នឹងគាត់ចាស់ហើយ ។ មិនមែន ប៉ែន នៅទូលស្រែនទេ ។

សុដាៈ មិនមែន ឡើយ ប៉ែនទេ?

ម៉ែតៈ បាទ ។

សុដាៈ គាត់ចាស់ៗហើយអ្នះ?

ម៉ែតៈ កាត់ចាស់ៗ ហើយ ។

សុជាតៈ គេបង្រៀនពួកពូហ្នឹងគេបង្រៀនម៉េចខ្លះ?

ម៉ែតៈ និយាយទៅគេបង្រៀន យើងមានបង្រៀននយោបាយអញ្ចឹងទៅ ដល់ចប់នយោបាយគេឲ្យរៀន
បច្ចេកទេសខាងសង្គ្រាមណាស់ ។

សុជាតៈ ធ្វើម៉េចខ្លះហ្នឹង?

ម៉ែតៈ អ្នក! ដូចថាយើងមានទ័ពផ្សេងពីគ្នា យើងវែកតាមអាដេលត្រង់សេ ដូចថាម្នាក់រំដោះ ម្នាក់លន់
ណុលអញ្ចឹងទៅណា គេឲ្យយើងរៀនបច្ចេកទេសហ្នឹងឲ្យ និយាយទៅឲ្យវាជ្រាបជ្រះទៅ ក្រែងលោ
ថាមានសង្គ្រាមណាទៀត ។

សុជាតៈ ដកទៀត?

ម៉ែតៈ ដកទៅទៀត ។

សុជាតៈ អាហ្នឹងគេដាក់ហ្នឹង ដាក់នៅសាលាឲ្យរៀន គេដាក់នៅក្នុងកងពលណា?

ម៉ែតៈ កងពល១២ ។

សុជាតៈ កងពល១២ ៧០៣ហ្នឹង?

ម៉ែតៈ បាទ! អត់ទាន់បានដល់៧០៣ទេ ។

សុជាតៈ អាហ្នឹងមិនអាចដកពួកនិរតីអីមេរៀនអីអត់បានទេ?

ម៉ែតៈ អត់បានទេ ។

សុជាតៈ និរតីគេរៀនខាងនិរតីគេនោះផ្សេងទៅ?

ម៉ែតៈ បាទ! ខាងផ្សេងគ្នា ។

សុជាតៈ ហើយដល់ពេលដែលមេរៀននៅភាខ្មៅនេះ មានភ្នាក់ប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ម៉ែតៈ រៀននៅភាខ្មៅនេះ បើនិយាយទៅច្រើនណាស់ រាប់រយនាក់ ។

សុជាតៈ កាលហ្នឹងនៅម៉ូណាភាខ្មៅ?

ម៉ែតៈ នៅម៉ូហ្គសពីកល់ស្តានចូលទៅក្នុងទៅ ។

សុជាតៈ ស្ទឹងជ្រៅ ស្ទឹងអីហ្នឹង?

ម៉ែតៈ បាទ! នៅក្រើយខាងជើង ។

សុជាតៈ ហើយ ប្រធានសាលាហ្នឹងឈ្មោះអីគេ?

ម៉ែតៈ យ៉ែម ។

សុជាតៈ កាលគេរៀនសូត្រនយោបាយ គេរៀនយ៉ាងម៉េចខ្លះទៅ?

ម៉ែតៈ រៀនសូត្រនយោបាយ គេនិយាយអំពីការយកចិត្តទុកដាក់នៅក្នុងការរៀនសូត្របច្ចេកទេស គេ
ឲ្យយើងខំយកចិត្តទុកដាក់អំពីការឆររូបបច្ចេកទេសរបស់គេហ្នឹង ។

សុជាតៈ ហើយគេអត់មាននិយាយរឿងមនោគមវិជ្ជាអីឲ្យយើង?

ម៉ែតៈ ទោះគេនិយាយក៏ខ្ញុំភ្លេចអស់ដែរឥឡូវនេះ មិនអត់ទេដែលគេនិយាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងស្រាប់
ហើយ រៀនអីក៏មិនសូវចូលដែរ ។

សុជាតៈ ហើយគេឲ្យរៀនសូត្រប៉ុន្មានខែដែរ?

ម៉ែតៈ អូ! រៀនហ្នឹងបើនិយាយទៅ ចូល៧ខែដែរ ។

សុជាតៈ ពីឆ្នាំណាដែរ នៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ម៉ែតៈ នៅក្នុងឆ្នាំ៧៥ មេរ័យ៧៦ ។

សុជាតៈ ពី៧៥ មេរ័យ៧៦ ខែប៉ុន្មាន ៧៥ហ្នឹង?

ម៉ែតៈ អត់ដឹងខែទេ ខ្ញុំហ្នឹង ចូល

សុជាតៈ ប្រហែលជាចូលភ្នំពេញបានប៉ុន្មានខែ បានគេដកពូមេរ័យ ។

ម៉ែតៈ រំដោះចូលភ្នំពេញហ្នឹងអត់បានពីរខែទេ ប្រហែលមាំខែហ្នឹង ។

សុជាតៈ គេដកពូមេរ័យរៀនហ្នឹង?

ម៉ែតៈ បាទ! បានមាំខែ ។

សុជាតៈ ចុះដល់ពេលរៀនចប់?

ម៉ែតៈ ដល់ពេលរៀនចប់ បានគេបញ្ជូនខ្ញុំទៅទួលស្រែង ។

សុជាតៈ ចុះកាលរៀននៅហ្នឹងគេមានបែកប្រធានក្រុមទេ?

ម៉ែតៈ គេបែក ។

សុជាតៈ ប្រធានក្រុមពូឈ្មោះអីដែរ?

ម៉ែតៈ ប្រធានក្រុមហ្នឹង?

សុជាតៈ បាទ!

ម៉ែតៈ ប្រធានក្រុមមានអា រុន អាអី ។

សុជាតៈ ចុះកងហាកងអី កាលហ្នឹងគេបែកនៅកងហា កងអីហ្នឹង?

ម៉ែតៈ គេបែកអស់ហើយ ។

សុជាតៈ ចុះកងហាពីណាគេទៅ?

ម៉ែតៈ ខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ

សុជា: កងរយ?

ម៉ែត: កងរយហ្នឹងបើនិយាយទៅ វាមានពួកអ្នកបង្កាត់ហ្នឹងហ្នឹងទេ អ្នកបង្រៀនៗ ហ្នឹង ។

សុជា: ដូចឈ្មោះ យ៉ែម ឈ្មោះ ប៉ែង ឈ្មោះអីហ្នឹងអ្នក?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: ហ្នឹងសុទ្ធតែថ្នាក់ដឹកនាំសាលាហ្នឹងហើយ?

ម៉ែត: ថ្នាក់ដឹកនាំសាលា ។

សុជា: ចុះដល់ចេញពីហ្នឹងទៅ គេឲ្យទៅណាទៀត?

ម៉ែត: ដល់ខ្ញុំចេញពីហ្នឹងទៅ គេឲ្យខ្ញុំទៅទួលស្រែង ។

សុជា: កាលហ្នឹងចេញទៅទួលស្រែងឆ្នាំណា?

ម៉ែត: ចេញទៅទួលស្រែងឆ្នាំ៧៧ ។

សុជា: កាលហ្នឹងទួលស្រែងមានជាលក្ខណៈយ៉ាងម៉េចដែរ?

ម៉ែត: ទួលស្រែងហ្នឹងអ្នក?

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: ចូលដល់មុនដំបូងនៅក្នុងរូប គេរៀបជារបងស្តុកស្តុកស្តុកស្តុក ។

សុជា: កាលហ្នឹងទៅទួលស្រែងហ្នឹង គេរៀបជារបងជាកុកហើយហើយ ។

ម៉ែត: បាទ! រៀបមិនទាន់ជាត្រឹមត្រូវទេ ។ គេក្រាន់តែរៀបជារបងជុំវិញហើយអស់ ប៉ុន្តែគេមិនទាន់រៀបជាសំខាន់ៗ ទេ ។

សុជា: ហើយពូ មាននឹងថាទួលស្រែងបង្កើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ម៉ែត: ខ្ញុំអត់ដឹងបង្កើតនៅក្នុងឆ្នាំណាទេ ។

សុជា: ដែលពូទៅដល់មានហើយៗ ៧៧ហ្នឹង?

ម៉ែត: បាទ! មានហើយៗ

សុជា: ហើយគ្នាពូដែលចេញពីគ្រាខ្មៅទៅហ្នឹងមានគ្នាប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ម៉ែត: ចេញពីគ្រាខ្មៅទៅមានគ្នា៥ ០ នាក់ សុទ្ធតែនិស្សិតទាំងអស់

សុជា: ពូមានចាំអ្នកទៅជាមួយទេ មានឈ្មោះអីខ្លះដែរ?

ម៉ែត: អ្នកទៅជាមួយហ្នឹងខ្ញុំ ឲ្យខ្ញុំឆ្លើយភ្លាមៗក៏ចាំអត់អស់ដែរ ។ អ្នកនៅជាមួយស្លាប់អស់ហើយ បើនិយាយទៅនៅតែ ខុច ខ្ញុំ ប៉ែងក្រី ដូចអា ហ៊ិន អាអីហ្នឹងវានៅប៉ុន្មាន មានតែប៉ុន្មាននាក់ហ្នឹងទេដែលនៅ ។

សុជា: ពួកហ្នឹងភាគច្រើនទៅពីខាងណាទៅដែរ?

ម៉េត: ខាងយើងខេត្តកណ្តាល ស្រុកស្អាង កោះធំហ្នឹង ។

សុជា: ចុះពូមានដឹងពេលដែលទៅធ្វើនៅទួលស្វែងហ្នឹង មានអ្នកដែលមេរំពៃខេត្តផ្សេងៗទៀតទៅធ្វើដែរ

ម៉េត: មាន

សុជា: ខេត្តណាខ្លះពូមានដឹងទេ មានសួរគេទេ?

ម៉េត: មានតាកែវ ខ្ញុំដឹងតាកែវ មានប៊ូ, ឡុយ ។

សុជា: ឡុយ ទុន ឡុយ ហ្នឹងអ្នក?

ម៉េត: បាទ! អាឡុយ អ្នកសួរចម្លើយហ្នឹង ខាងកំពង់ឆ្នាំង អាហ្នឹងខ្ញុំដឹងបីខេត្ត ទាំងខេត្តខ្លួនឯងនេះណា

សុជា: បាទ!

ម៉េត: កំពង់ឆ្នាំងមាន អាទិត្យ ណាន ឈិន អាអីសុទ្ធតែពួកគេអង្គុនៗ ខ្ញុំពិបាកចំណាំណាស់ ។

សុជា: កំពង់ឆ្នាំងមានស្គាល់ឈ្មោះ ឡាច មាន អីទេ?

ម៉េត: ឡាច មាន អត់ស្គាល់ ។ អត់ទេការងារខាងហ្នឹងវាខុសគ្នា ពិបាកទាក់ទងគ្នា ។

សុជា: តែមាំបុគ្គលិកអ្នកធ្វើការនៅក្នុង ស-២១ ប្រហែលគ្នាប៉ុន្មាននាក់?

ម៉េត: ទេ អត់ចាំទេ មានគ្នាច្រើនណាស់ ។

សុជា: ហើយមានចែកជាប៉ុន្មានផ្នែកដែរ តាមពូដឹង?

ម៉េត: ចែក វាមានអ្នកយាម មានអ្នកសួរចម្លើយ ហើយមានអ្នកចាប់អ្នកចងអីផ្សេងទៀត ។

សុជា: ចុះពូនៅខាងណា?

ម៉េត: ខ្ញុំខាងការពារ ។

សុជា: ហើយក្រុមកងការពារមានគ្នាប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ម៉េត: កងការពារ បើនិយាយទៅខ្ញុំវាធ្វើខាង ផ្នែកគេខាងក្នុងគេយាម ខ្ញុំយាមនៅខាងក្រៅម្នាក់ឯង ។

សុជា: អញ្ជឹងយាមហ្នឹងប៉ុន្មានជាន់ដែរ?

ម៉េត: ខ្ញុំយាមជាន់ទី២ ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំយាមអត់មាននៅក្នុងអាការគេទេណាស់ ខ្ញុំអត់ដែលចូលទេអាការ ។

សុជា: ពូយាមនៅខាងណា?

ម៉េត: នៅខាងត្បូងអាការ នៅតាមដុះមួយៗដូចដុះយើងអញ្ជឹងទៅណា ។ ដុះគេដូចដុះអ្នកធំៗ មិនដឹងអ្នកធំពីណាមេរំទេ យើងអត់ដឹងទេ ។

សុជា: យាមនៅក្នុងគុកដែរ ឬក៏?

ម៉េត: នៅក្នុងគុកដែរ ប៉ុន្តែនៅក្នុងគុកហ្នឹងមានអ្នកតូចមានអ្នកធំ ។

សុជា: បាទ! ហើយពុយយាមផ្ទាល់ជាមួយអ្នកជាប់កុកហ្នឹងហ្នឹង?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: នៅអាការខាងណាដែរ?

ម៉ែត: នៅខាងត្បូងអាការ ជិតរបង យើងទៅចំឡានទឹក ។

សុជា: ហើយអាការខាងត្បូងគេដាក់?

ម៉ែត: ខាងហ្នឹងអត់មានអាការទេ ដុះហ្នឹង ដូចដុះថ្មយើងដូចនៅអញ្ចេះៗ ។

សុជា: អាទូលស្រែយើងហ្នឹង មិនមានអញ្ចេះពូ វាមានអាការអញ្ចេះ ខាងជើង ខាងត្បូង !

ម៉ែត: វាមាន៤ល្វែង

សុជា: ហើយខាងណេះ ។ ហើយអាការកណ្តាល ហើយប្រកបចូលអត់មានអាការទេ អាការខាងណេះ មួយដែរអញ្ចឹង?

ម៉ែត: ចាំមើលអាការវាមាន៤ល្វែង មានអញ្ចេះ មានអញ្ចេះ មានអញ្ចេះ មិនអញ្ចឹង អានេះមិន ខ្លោងទុរចូលចំនេះ ហើយខ្ញុំ ហើយនេះរបងល្អស ហើយខ្ញុំមេរ័យាមនៅខាងត្បូងអាការនេះ ។ ដុះនៅក្នុងរបងដូចគ្នាដែរ ប៉ុន្តែវាអត់នៅក្នុងអាការណាស់ ។

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: នៅជាប់អាការហ្នឹង ។

សុជា: អញ្ចឹងអ្នកទោសដែលពុយយាមហ្នឹង ច្រើនអ្នកទោសរបៀបម៉េចដែរ?

ម៉ែត: សួរអញ្ចឹង ក៏អត់នេះដែរ សួរអញ្ចឹងមានតែទៅសួរអ្នកសួរចម្លើយទេ ។

សុជា: កាលហ្នឹងអ្នកទោស យើងក្រោយមេរ័យីងថាមាន ចាប់ពួកលន់ នល់អី គ្រូបង្រៀនអី គ្រូពេទ្យអី

ម៉ែត: អត់មានទេ! សុទ្ធតែទត់ក្នុងឯងហ្នឹង ។

សុជា: ហើយការចាប់ហ្នឹង យកទៅដាក់ហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំណាទៅ?

ម៉ែត: នៅក្នុងឆ្នាំ៧៧ ។

សុជា: តែកាលហ្នឹងទត់ហ្នឹងច្រើនមេរ័យីងខាងណាដែរ?

ម៉ែត: ទត់ហ្នឹង សុទ្ធតែទត់ក្នុងឯងដែរ ដូចមេខ្ញុំ តាលុន តាអីហ្នឹង អាដែលៗ

សុជា: គេចាប់មេរ័យីងដែរ?

ម៉ែត: បាទ! ហើយមិនដឹងខ្សែរយៈចេញពីណាៗ មេរ័យីងវាអត់ដឹងដែរហ្នឹង ។

សុជា: ចុះ លុន ហ្នឹងចាប់មេរ័យីងចូលទូលស្រែហ្នឹងដែរ?

ម៉ែតៈ មិនដឹងចូលទទួលស្រែង មិនដឹងចូលកន្លែងណា ព្រោះថាយើងដូចជាអង្គរក្សតេជែវ គេអ្នកធំ គេ ចាប់មេរ័យ គេមិនឲ្យយើងយាមអ្នកហ្នឹងដដែលទេ អត់មានទេ ដូចជាមេរ័យពីណាពីណាទៅវិញទេ គេឲ្យយើងយាមអ្នកហ្នឹងផ្សេងទេ មិនខុសពីយើងភ្នំកោអាដដែលៗទេ គេមើលឲ្យភ្នំ ។

សុជាតា: ហើយពូយាម ពូមានដៃលប៉ះអ្នកទោសណាដែលពូស្គាល់ទេ?

ម៉ែតៈ អត់ស្គាល់ ។

សុជាតា: សុទ្ធតែប្លែកៗ ?

ម៉ែតៈ ប្លែក ។

សុជាតា: តែពូអាចដឹងថាអ្នកហ្នឹងមេរ័យភូមិភាគណាដែរ?

ម៉ែតៈ ភូមិភាគវាមានគ្រប់ភូមិភាគណោះ ប៉ុន្តែមិនដឹងថាគាត់ហ្នឹងតំបន់ មិនដឹងភូមិភាគអីអត់មានទេ ។

សុជាតា: អត់បរិស្ថានគេទេ?

ម៉ែតៈ អូរ! អត់បរិស្ថានទេ គ្រាន់តែអើតមើលឯកសណ្ឋានទេ គេដកដូចស្តែអញ្ចឹង ។

សុជាតា: ពូបានតែយាមហ្នឹងទេ?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតា: យាមអ្នកទោសប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ម៉ែតៈ ខ្ញុំយាមតែម្នាក់ទេ គត្តរអញ្ចឹងហ្នឹង ប៉ុន្តែគ្រាន់តែថាក្នុងមាយប់ម៉ាយដំណឹងវាមានគ្នាពីរនាក់ វាមាន យប់ មានថ្ងៃ ។ ដោះដូរគ្នាប៉ុណ្ណឹង ។

សុជាតា: អ្នកយាមយប់ផ្សេង អ្នកយាមថ្ងៃផ្សេង ហើយឆ្ងល់គ្នាទេអ្នកយាម?

ម៉ែតៈ បាទ! ឆ្ងល់គ្នា ។

សុជាតា: ហើយខ្លះមាថាអ្នកយាមហ្នឹងគេចង់ គេមានលក្ខណៈឯកសណ្ឋានបែបម៉េចដែរ?

ម៉ែតៈ អ្នកយាមបើនិយាយទៅ យើងគ្រាន់តែការពារកុំឲ្យអ្នកទោសហ្នឹងធ្វើសកម្មភាព ឬមួយបោក ក្បាល ឬមួយសម្លាប់ខ្លួន តែប៉ុណ្ណឹងទេ ។ រួចឲ្យយើងទៅបំពានលើអ្នកទោសក៏អត់បានដែរ ។ មានគេអ្នកផ្សេងមេរ័យសួរ ។

សុជាតា: គេដាក់ម៉េច?

ម៉ែតៈ ជួនកាលអ្នកទោសណាដែលខ្លាំងគេដាក់ខ្នោះជើង ។

សុជាតា: អញ្ចឹង

ម៉ែតៈ បើខ្សោយគេគ្រាន់តែដាក់ប្រវែក ។

សុជាតា: អាចដើរបាន?

ម៉ែតៈ បាទ! អាចនៅក្នុងបន្ទប់ហ្នឹងបាន ។

សុជាតៈ បន្ទប់ដែលគេដាក់អ្នកទោសហ្នឹងធំទេ?

ម៉ែតៈ ប៊ុនអាដូះ ដូចដូះថ្មហ្នឹង ។

សុជាតៈ ធំៗដែរ?

ម៉ែតៈ បាទ! ធំៗ ។ ដាក់ក្រាលកន្ទេលអញ្ចឹងទៅ ។

សុជាតៈ ពូអាចដឹងថាអ្នកដែលមេរ័យជាប់ទោសហ្នឹងឋានៈគ្រឹមណា? ថ្នាក់កងពល ឬថ្នាក់ភូមិភាគ?

ម៉ែតៈ ដូចខ្ញុំគ្រាន់តែមើលមុខមាត់ យ៉ាងអន់គ្រឹមថ្នាក់ចៅហ្វាយស្រុកអី ឬគណៈតំបន់ ហើយហ្នឹងភូមិភាគអីអញ្ចឹងដែរ ។

សុជាតៈ ប៊ុនឲ្យដឹងថាមេរ័យ ពីណាយើងអត់ដឹងទេ?

ម៉ែតៈ អត់ដឹងទេ ។ យើងបរិនសួរអត់បានទៀត បើអ្នកទោសគេថា បងអ្នកយាមសួរខ្ញុំអញ្ជោះៗ ។ អ្នកសួរចម្លើយរាយការណ៍ដល់អ្នកធំ ខ្ញុំត្រូវនេះហើយ ។ ថាទៅហ្នឹងដូចអ្នកគ្រប់លក្ខណ៍អញ្ចឹង ប៊ុនគ្រាន់តែ បម្រើបាយ បម្រើទឹក បម្រើឯកន្តោរបត់ជើង ។

សុជាតៈ ខ្ញុំសួរពេលដែលអ្នកទោសហ្នឹងហូបបាយយ៉ាងម៉េចទៅ?

ម៉ែតៈ ពេលហូបបាយ មានគេអ្នកបម្រើបាយយកមកឲ្យ ។ ដល់គេយកមកឲ្យ យើងដាក់ឲ្យមានទឹកមានអីអញ្ចឹងទៅ ។

សុជាតៈ ហើយបាយអ្នកទោសហ្នឹងមានអីខ្លះទៅ?

ម៉ែតៈ បើនិយាយទៅអត់ខុសពីបាយអ្នកយាមហ្នឹងប៉ុន្មានទេ ប៊ុនតែសម្លវាអាចខុសគ្នាណាស់

សុជាតៈ បាទ! មួយថ្ងៃ គេឲ្យអ្នកទោសហ្នឹងប៉ុន្មានពេលដែរ?

ម៉ែតៈ ២ពេល ព្រឹក ល្ងាច ដូចគ្នា ប៊ុនគ្រាន់តែមួយសម្លដើមចេក មួយសម្លត្រីខ្លីអញ្ចឹងទៅណា ។ អ្នកទោសបើនិយាយទៅវាអ្នកទោសហើយអ្នកយាមដូចជាមួយគ្នាទេ ។ ខ្ញុំអ្នកយាមដូចជាមួយអ្នកទោសដែរហ្នឹង អ្នកទោសយាមអ្នកទោសអាហ្នឹងណាស់ ។

សុជាតៈ បាទ! ចុះអ្នកយាមកុកមានអ្នកយាមពីខាងក្រៅរបស់ដែរ?

ម៉ែតៈ មានទៀត ។

សុជាតៈ ប៉ុន្មានជាន់ដែរ?

ម៉ែតៈ ទេរបងហ្នឹងបើនិយាយទៅ វាមានតែម្នាក់ជាន់ទេ មានតែរបងល្អស ។

សុជាតៈ ហើយនៅពេលដែលលោកពូយាមនៅហ្នឹង មានដែលឃើញអ្នកទោសណាមួយដែលចង់សម្លាប់ ឬក៏ស្រែក ឬនិយាយពាក្យអីផ្សេងៗទេ?

ម៉ែតៈ អត់! ដល់ពេល គ្រាន់តែពុស្តរតែពេញកន្លែងទាំងអស់ ។ ដល់ពេលដែលគេមេរ័យសួរចម្លើយ ហ្នឹង គេឲ្យយើងចេញមេរ័យក្រៅហើយ គេបិទទ្វារគ្រឹប ។

សុជាតៈ អញ្ជើញគេមេរ័យសួរ សួរនៅក្នុងបន្ទប់ដែលយុំយ៉ាងហ្នឹងហ្នឹង?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតៈ អត់មានយកអ្នកទោសចេញទៅខាងក្រៅទេ?

ម៉ែតៈ អត់ទេ! កន្លែងខ្លះគេយកទៅតើ ។ ដល់ពេលកំណត់មេរ័យ គេយកមេរ័យវិញ ។

សុជាតៈ ចុះកន្លែងអ្នកទោសពូ ពូយាមបានប៉ុន្មាននាក់ដែរមេរ័យដែលទៅយាមហ្នឹង?

ម៉ែតៈ ខ្ញុំ យាមបើគិតទៅ មិនខ្ញុំរាប់ទៅ រាប់មិនឈ្នះដែរ ។

សុជាតៈ អ្នកទោសច្រើនដែរអញ្ជើញ?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតៈ ចុះអ្នកទោសដែលយកមេរ័យអញ្ជើញ?

ម៉ែតៈ មានចេញ មានចូលៗៗ

សុជាតៈ អ្នកទោសដែលយកមេរ័យដាក់ហ្នឹងបានរយៈពេលប៉ុន្មានដែរ បានគេយកទៅបាត់ទៅ?

ម៉ែតៈ ខ្លះបាន២ខែ ម៉ែខែ ហើយ ខ្លះដល់ត្រូវនេះ អាហ្នឹងជួនកាលគេដោះដូរគ្នាទៀត យកអ្នកផ្សេង មកឲ្យនៅហ្នឹង យកអមួយទៅនោះទៀត ។

សុជាតៈ ហើយអ្នកទោសគេយកទៅសួរចម្លើយប៉ុន្មានដងបានបាត់ខ្លួន?

ម៉ែតៈ សួរចម្លើយ បើនិយាយទៅមិនដឹងប៉ុន្មានដងទេ ខ្ញុំពិបាកដឹងរឿងដងហ្នឹងដែរ ព្រោះអីខ្ញុំនៅយាម ហ្នឹង ជួនអីគេមេរ័យរាល់តែដៃ ។

សុជាតៈ ការសួរចម្លើយហ្នឹង ខ្ញុំសួរពូមួយទៀត ជួនកាលគេមេរ័យសួរនៅកន្លែងបន្ទប់ហ្នឹងតែម្តង ជួនកាល គេយកអ្នកទោសចេញ?

ម៉ែតៈ ដែលខ្ញុំនៅកន្លែងហ្នឹង គេអត់ដែលយកចេញទេ គេមេរ័យសួរនៅហ្នឹង ។

សុជាតៈ ដែលគេយកអ្នកទោសពូចេញទៅសួរក្រៅទេ ទៅសួរបន្ទប់ផ្សេងអ្នកសុ?

ម៉ែតៈ ហ្នឹងអត់ទេ ។

សុជាតៈ គេអ្នកមេរ័យសួរ គ្នាគេប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ម៉ែតៈ ជួនកាលមេរ័យម្នាក់ ពីរនាក់ អាហ្នឹងសុខ្លះតែអ្នកធំៗ គេមេរ័យសួរហើយ ។

សុជាតៈ ពីណាខ្លះ ឈ្មោះអី?

ម៉ែតៈ ខូច អីហ្នឹង ។

សុជា: ខុច ធ្លាប់មេរ័ស្តរអ្នកទោសផ្ទាល់ដែរ?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: ចុះផ្សេងក្រៅពី ខុច?

ម៉ែត: ទុយ អាហ្នឹងតាមដំណើរខុចមាថា មុនដំបូងអា ទុយ វាអ្នកសួរអញ្ចឹង ដល់វាសួរមិនចេញ
អញ្ចឹងទៅ ខុច វាមេរ័ ហ្នឹងអាច ។

សុជា: ហើយដល់ពេល ខុច មេរ័អញ្ចឹង ខុច សួរមិនចេញទៀត ធ្វើម៉េចទៅ?

ម៉ែត: សួរមិនចេញគេវ៉ៃ ។

សុជា: ពីណាអ្នកវ៉ៃ?

ម៉ែត: អា ទុយ

សុជា: ចុះ ខុច ដែលវ៉ៃ?

ម៉ែត: ខុច ហ្នឹងឃើញ ក្រែងលោសួរគេណាផ្សេងទៀតមិនដឹងទេណា ។

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: បើកន្លែងបន្ទប់ខ្ញុំគ្រាន់តែឃើញធាក់ទេ ។ ធាក់ពីរបីជើងដើរចេញទៅ ហើយឲ្យអារនោះមេរ័ទៀត

សុជា: ឲ្យនរណាមេរ័?

ម៉ែត: ឲ្យអា ទុយ មេរ័ ។

សុជា: ហើយកន្លែងពូមាម ពេលដែលគេកំពុងសួរចម្លើយគេចាក់សោរ ?

ម៉ែត: ចាក់ ។

សុជា: ហើយតើយើងមើលឃើញ ស្តាប់ឮទេ?

ម៉ែត: អូរ អាហ្នឹងខ្ញុំស្តាប់ឮ ខ្ញុំលួចមើលតាមបង្អួចដែរ ។ ជួនកាលគេមេរ័ដល់គេថាមិត្តឯងចេញ ។ គេ
បិទទ្វារក្រិបអញ្ចឹង យើងនៅក្បែរបង្អួច អត់បរិច្ចាចចេញចោលគេទៀត ខ្លាចក្រែងលោគេធ្វើ
សកម្មភាពទៅ វាអាច ។

សុជា: អញ្ចឹងពូមាម:ពេលដែលគេសួរចម្លើយម្តងៗ ប៉ុន្មាននាទីដែរឬ?

ម៉ែត: យី! សួរ អ្នកសួរចម្លើយអ្នកទោសអ្នក?

សុជា: បាទ! ពេលគេសួរចម្លើយអ្នកទោសប៉ុន្មាននាទីដែរ?

ម៉ែត: យី សួរយូរដែរហ្នឹងណាស់ អត់មានរឿងនាទីទេ ជួនកាលមេរ័ន កន្លះមេរ័ន ជួនកាលមេរ័សួរ
នៅហ្នឹង ជួនកាលមេរ័តាំងពីបាយព្រឹកហើយ មេរ័ដល់បាយថ្ងៃហើយក៏មានដែរ ។

សុជា: ហើយម៉ាថ្ងៃគេសួរប៉ុន្មានដងដែរ?

ម៉ែតៈ ម៉ាំវៃដ៏ជួនណាកេស្ទរម្តង ស្ទរពីរដងអី ។

សុជាៈ ចុះម៉ាំអាទិត្យកេស្ទរម្តងដងអ្នកទោសមួយ ?

ម៉ែតៈ អត់ទៀងទេ ជួនកាលកេម៉ាំដូរយាម ខ្ញុំយាមថ្ងៃអញ្ចឹង ខ្ញុំទៅសម្រាកវិញ ។ យប់ កេយាមថ្ងៃ ខ្ញុំទៅសម្រាកយប់វិញ វាអត់ទៀងទេ ជួនកាលអ្នកទោសហ្នឹងនៅជាមួយខ្ញុំអញ្ចឹង ជួនណាកេ អ្នកយាមថ្ងៃកេយកទៅបាត់ទៅ ខ្ញុំក៏ដាក់ទាំងអស់គ្នា ។ ជួនកាលកេយកពីណាម៉ាំមកដាក់ហ្នឹង មួយទៀត ។

សុជាៈ ចុះកាលហ្នឹងអ្នកទោសម្នាក់ដែលជាប់នៅហ្នឹង កេស្ទរម្តងដងដែរបានបាត់ខ្លួនទៅ ?

ម៉ែតៈ ជួនកាលស្ទរច្រើនដប់ដងអីអញ្ចឹងទៅ ។

សុជាៈ យកទៅបាត់ទៅ ។

ម៉ែតៈ បាទ! ជួនកាលខ្ញុំយាមថ្ងៃ កេយាមយប់ ។ យប់ហ្នឹងកេយកទៅបាត់ទៀត ។

សុជាៈ ក្រុមស្ទរចម្លើយមានគ្នាប៉ុន្មាននាក់ដែរ ?

ម៉ែតៈ ក្រុមស្ទរចម្លើយខ្ញុំអត់ដឹង ខ្ញុំដឹងតែអ្នកដែលម៉ាំស្ទរនៅកន្លែងខ្ញុំទេ ។

សុជាៈ មានឈ្មោះ ខុច ឈ្មោះ ?

ម៉ែតៈ បាទ! ខុច អាទិត្យ ណាន ឈិន អីអញ្ចឹងទៅណា ។

សុជាៈ បាទ!

ម៉ែតៈ តាមផ្នែក តាម ។

សុជាៈ ឈិន ឈ្មោះអី ឈិន ?

ម៉ែតៈ អត់ស្គាល់អាហ្នឹងឈ្មោះអី ឈិន ផង ។

សុជាៈ ចុះ ទុយ ?

ម៉ែតៈ ទុយ ហ្នឹងក៏អត់ស្គាល់ ។ អត់ស្គាល់ដីតាកេទេ ។

សុជាៈ ហើយក្រុមស្ទរចម្លើយផ្សេង ក្រុមការពារផ្សេងទៀត ?

ម៉ែតៈ បាទ! ក្រុមចាប់រំលោភផ្សេងទៀត ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាពួកណាខាងចាប់ទេ ខ្ញុំមិនដឹងខាងតាមភូមិភាគកេ ចាប់យកមកឲ្យមិនដឹងទេណា ។

សុជាៈ ចុះពួកវាចេញចូលអ្នកទោសហ្នឹង កេចេញចូលដាក់ឡានម៉ែចខ្លះ ?

ម៉ែតៈ ចេញចូលអ្នកទោស យើងអត់ដឹងរឿងដាក់ឡានយកមកឲ្យទេ ព្រោះខ្ញុំខាងយាមនេះដឹងតែយាម ទេ អត់មានឲ្យ ។

សុជាៈ ចុះពេលដែលកេយកអ្នកទោសម៉ាំដាក់អញ្ចឹង ?

ម៉ែតៈ យកមកដាក់អញ្ចឹង គេបណ្តើរមេរ័យ ។

សុជាតា: ហើយគេមាន?

ម៉ែតៈ ចង់មុខ ក្រលំក្រមាំមេរ័យជិតយើង ក្រលំក្រមាំយើងក្របមេរ័យអញ្ចឹងណា អាមុខចង់ អា.....

សុជាតា: បណ្តើរអ្នកទោសមេរ័យ?

ម៉ែតៈ បាទ!

សុជាតា: អាហ្នឹងក្រុមចាប់ចងគេបណ្តើរមេរ័យដាក់ក្នុងកុក គេបើក?

ម៉ែតៈ គេបើកទារអញ្ចឹង គេទៅហៅយើងកន្លែងសម្រាកមេរ័យ ។

សុជាតា: ចុះដល់ពេលអាឡានដែលដឹកមេរ័យ ឮដែលឃើញឡានដឹកទេ?

ម៉ែតៈ ឡានដឹក សុទ្ធតែពួក អាពួកវា អាប៉េងត្រី អីហ្នឹង ព្រោះពួកវាសុទ្ធតែបើកឡាន អាហ្នឹង ។

សុជាតា: ប្រធានកងថ្នាក់ដឹកនាំនៅស-២១ហ្នឹងមានឈ្មោះអីខ្លះ?

ម៉ែតៈ ខ្ញុំដឹងតែប្រធានក្រុម ដឹងតែ ហ៊ុយ ចំរើន ហើយហ្នឹងអា ស្រី ។ អាហ្នឹងនៅផ្នែកប្រធានក្រុម នៅការពារហ្នឹងណាស់ ។

សុជាតា: បាទ!

ម៉ែតៈ នៅផ្នែកសួរខ្ញុំអត់ដឹងប្រធានក្រុមអីទេ ។

សុជាតា: ហើយចុះ ខុច?

ម៉ែតៈ ខុច នោះគេប្រធាន ។

សុជាតា: ប្រធានធំ?

ម៉ែតៈ ប្រធានធំនៅហ្នឹងហ្នឹង ។

សុជាតា: ហើយចុះបន្ទាប់ពី ខុច មេរ័យ?

ម៉ែតៈ បន្ទាប់ពី ខុច មេរ័យ ហ៊ីរ ។

សុជាតា: ចុះបន្ទាប់ពី ហ៊ីរ មេរ័យ?

ម៉ែតៈ មាន ហ៊ីរ មានចាន់ មួយទៀត មិនដឹងម៉េចអីម៉េច គ្រាន់តែឃើញថាគេធ្វើការ សហការជា មួយគ្នាធំៗហ្នឹងទេ ។

សុជាតា: នៅក្នុងទួលស្នែងហ្នឹងមានដែលឃើញគេធ្វើទារណាមួយ ដូចវ៉ៃ ដូចអីហ្នឹងដែរ?

ម៉ែតៈ អត់! គ្រាន់តែសួរតែមាត់ទេ ។

សុជាតា: ឮសួរតែមាត់ទេ?

ម៉ែតៈ បាទ! កន្លែងខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងកន្លែងខ្ញុំ ។

សុជា: បើដឹង បើនៅកន្លែងពូ ពូធ្លាប់ឃើញគេធ្វើទារុណកម្ម?

ម៉ែត: បាទ! ធ្លាប់ឃើញគេធ្វើទារុណកម្ម ។

សុជា: ពេលណាដែលគេធ្វើទារុណកម្ម?

ម៉ែត: ពេលដែលមេរ័យដល់ភ្លាម ជួនពេលដែលខ្ញុំនៅយាមអញ្ជឹង ជួនកាលខ្ញុំឃើញ ខុច គេឡើងមេរ័យ អញ្ជឹង ម៉េចយើងឆ្លើយមិនឆ្លើយ ។ អ្នកទោសគេឆ្លើយថា ខ្ញុំឆ្លើយរៀបរាប់ប្រាប់បងហើយ អស់ បងនៅធ្វើទារុណកម្មខ្ញុំទៀត ។ ខុច គេធ្លាក់ពីរបីជើងចុះទៅ ។

សុជា: ចុះទុយ មានដែលឃើញ ទុយ វ៉ែទេ?

ម៉ែត: ហើយទៅបានអា ទុយ វ៉ាឡើងមេរ័យទៀត បានមាំសន្ទុះហ្នឹងបានអា ទុយ វ៉ាឡើងមេរ័យទៀត ម៉េចយើងឆ្លើយមិនឆ្លើយ មិញហ្នឹងអ្នកធំណាស់ ។ ដល់ហើយអ្នកទោសក៏ថា ឲ្យខ្ញុំឆ្លើយម៉េចទៀត បង ខ្ញុំឆ្លើយរៀបរាប់ប្រាប់បង ខ្ញុំសរសេរជាឯកសារជូនបងហើយអស់ បងនៅធ្វើទារុណកម្មខ្ញុំ ដដែលៗ ។ ទុយ ក៏ទាញខ្សែភ្លើងមេរ័យឆក់ ។ ឆក់ដាក់ស្លឹកត្រចៀកមួយ ប៉ាប់ៗ ដួលទាំងនៅលើ ឥដ្ឋហ្នឹងទៅ ។ ដឹងខ្លួនងើបមេរ័យវិញ អាទុយ វ៉ាដាក់ទៀត ។ ដាក់ទៀត ក៏សន្ទាប់ដួលនៅឥដ្ឋហ្នឹង អាទុយ វ៉ានៅដើរចុះដើរឡើងហ្នឹង ។

សុជា: ចុះដែលឃើញគេធ្វើបាបអ្នកទោសដូចជាដកក្រចក ដកអីទេ?

ម៉ែត: ខ្ញុំវ៉ាឃើញដែរ មិនមែនថាមិនឃើញទេ ប៉ុន្តែជួនកាលយើងចាំអត់អស់ណាស់ ។

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: ដល់ពេលអ្នកទោសដឹងខ្លួន អាទុយ វ៉ាទាញក្បួនគោរទៀត វ៉ែយរៗ អ្នកទោសក៏ស្រែក ខ្ញុំភ្លាត់ ព្រលឹងអស់ហើយ និយាយក៏និយាយមិនចេញៗ ។

សុជា: ដល់ពេលសួរអស់ចិត្តទៅ ព្រលឹងទៅវិញទៅ ហើយដល់មេរ័យបាយមេរ័យអី?

ម៉ែត: ដាក់បាយ ហើយដល់ពេលគេមេរ័យអញ្ជឹងទៅ គេមេរ័យដល់គេអ្នកយាមជាមួយយើង គេមេរ័យ យើងទៅហូបបាយ គេមេរ័យដល់គេពិនិត្យឆែកឆ្នើយមើល ដជុះខោខ្លីអញ្ជឹងទៅ រកមើលក្រែង លោកមានម្ហូល ដែកកោលអីហ្នឹង អាហ្នឹងគេដូរអញ្ជឹង អាហ្នឹងគេប្រយ័ត្នរបស់គេណា ក្រែង លោខ្លាចដែក ។

សុជា: ដល់ពូមេរ័យមើលវិញ?

ម៉ែត: បាទ! មើលដូចគ្នា ។

សុជា: ហើយកាលហ្នឹងពូមានដឹងថាអ្នកទោសដែលសួរចម្លើយត្រូវកម្ទេច គេយកទៅកម្ទេចនៅណាដែរ

ម៉ែត: កម្ទេច?

សុជា: បាទ!

ម៉ែត: ព្រោះអ្វីខ្ញុំអត់ដឹងរឿងគេយកទៅដាក់កន្លែងក្រលុកក្រលៀតកន្លែងណា ។

សុជា: តែគេកម្រេច មិនមែនកម្រេចនៅក្នុងទូលស្វែងហ្នឹងទេ?

ម៉ែត: ក្នុងទូលស្វែងហ្នឹងកាលដែលពួកសម្ភាសន៍កន្លែងមុននោះ គេថា ឈ្មោះអាត្យ័ៗ មួយនៅកំពង់ឆ្នាំងនោះ វានិយាយឲ្យខ្ញុំបានដឹងដែរណាស់ ព្រោះវាខាងការពារខាងក្នុង ខាងអាគារ ដូចជាខ្មាំងបរទេសអញ្ជឹងយកទៅដុតចោលនៅជួរលិចកុកទូលស្វែងអញ្ជឹងណា ដុតកម្រេចក្បែរធ្វើកង់ឡានអញ្ជឹងណា ។

សុជា: ខ្មោចបរទេសដូចជាជនជាតិអឺរ៉ុបទៅ?

ម៉ែត: ជនជាតិអាមេរិកាំង ។

សុជា: ហើយពូជីងក្រោយមេរៀនទៀតដែរ?

ម៉ែត: បាទ!

សុជា: ស្ងៀម ហ្នឹងដែលពូជីងនិយាយប្រាប់?

ម៉ែត: ស្ងៀម ហ្នឹងវានៅកំពង់ឆ្នាំងណោះ ។

សុជា: នៅរស់ឆ្កេះ?

ម៉ែត: នៅរស់ មេរៀននេះជាមួយខ្ញុំ ជាមួយ ប៉ារ៉ូន ប្រឡូ អីដូចគ្នា និយាយណាស់ ។ វាសម្ភាសន៍ជាមួយប៉ារ៉ូន ប្រឡូ ណាស់ ។

សុជា: បាទ! ហើយពូ ចុះពូយាមអត់ដែលប៉ះអ្នកទោសបរទេសទេ?

ម៉ែត: អត់ ។

សុជា: ចុះអ្នកទោសបរទេសគេដាក់កន្លែងណាដែរ?

ម៉ែត: អ្នកទោសបរទេស ជួនកាលគេដាក់ផ្សេង កន្លែងគេផ្សេងទៀត រឿងខ្ញុំវាអត់សូវមាន អត់មានបរទេសទេ ។

សុជា: ចុះពូយាមមានដែលប៉ះអ្នកទោសស្រីទេ?

ម៉ែត: អត់សុទ្ធ ។

សុជា: សុទ្ធតែបុរស ។

ម៉ែត: សុទ្ធតែប្រុស ។ សុទ្ធតែអ្នកធំៗ ។ អាទេនេះចំពោះខ្ញុំវាមិនដែលស្គាល់ ហ្នឹង នឹម, ហ្នឹង យន់ដែរទេណា ជួនកាលដូចស្រករៗ ហ្នឹង យន់, ហ្នឹង នឹម ហ្នឹងណា ។

សុជា: ក៏មានដែរ?

ម៉ែតៈ ក៏មានដែរ ហ្នឹងអ្នកធំៗហ្នឹងណា ។

សុជាតៈ ចុះអ្នកដែលមានអាយុចាប់ពីប៉ុន្មានទៅដែលពូប៉ះយាមចំអ្នក?

ម៉ែតៈ យាមចំ?

សុជាតៈ បាទ!

ម៉ែតៈ អាយុសុទ្ធតែ ៤០ ឆ្នាំ ៥០ ជួនកាលស្រករៗខ្ញុំហ្នឹង ហ្នឹងឋានៈគេសុទ្ធតែកងពល វរសេនា ធំអញ្ចឹងទៅ ភូមិភាគអីអញ្ចឹងទៅ ។

សុជាតៈ ពួកហ្នឹងមានដែលពូឈ្មោះ ហ្ន៊ី យន់, ហ្ន៊ី នីមទេ?

ម៉ែតៈ ខ្ញុំធ្លាប់ឮហើយ ។

សុជាតៈ តែអត់ទាន់ស្គាល់មុខគាត់ទេ?

ម៉ែតៈ អត់ស្គាល់ ។

សុជាតៈ តែក្រោយមេរ័មានដែលពូថា ហ្ន៊ី យន់, ហ្ន៊ី នីម គេចាប់យកមកដាក់ហ្នឹងទេ?

ម៉ែតៈ អត់ដឹងថាចូលហ្នឹងដែរដឹង ។

សុជាតៈ ចុះពេលណាបានពូដឹង?

ម៉ែតៈ ទើបតែយកទស្សនាវដ្តីមកឲ្យខ្ញុំមើល បានដឹងថា ហ្ន៊ី នីម, ហ្ន៊ី យន់ ដាក់ជាអក្សរខ្ញុំមើលឃើញ ដែរណាស់ ដូចគាម៉ុក, ដូចខុច ដូចអៀន សារី, ខៀវ សំផន ខ្ញុំចេះតែមើលឃើញក្នុងទស្សនាវដ្តី ។ ប៉ុន្តែរឿងអ្នកធំៗខ្ញុំអត់ស្គាល់សុទ្ធ ។

សុជាតៈ ទស្សនាវដ្តីណាដែលពូមើលឃើញ?

ម៉ែតៈ ទស្សនាវដ្តីរបស់ ប៉ារ៉ូ ប្រុស យកមកឲ្យខ្ញុំ ។

សុជាតៈ គេដាក់ចំណងជើងថាម៉ែបដែរ?

ម៉ែតៈ គេដាក់អញ្ចឹងដែរ នេះ ទស្សនាវដ្តី ស្ថេររកការពិត ដែរ ។

សុជាតៈ អូរ! ហើយពេលដែលពូមើលទស្សនាវដ្តីហ្នឹង ពូយល់ថាទស្សនាវដ្តីហ្នឹងមានលក្ខណៈយ៉ាងម៉េច ដែរ?

ម៉ែតៈ លក្ខណៈ គេស្រាវជ្រាវស្រុករកការពិត ដើម្បីទុកឲ្យក្មេងជំនាន់ក្រោយដែរ ។

សុជាតៈ ហើយអីបានគេចាំបាច់ទុកឲ្យក្មេងជំនាន់ក្រោយបានដឹង?

ម៉ែតៈ អាហ្នឹង ខ្ញុំវាអត់សូវយល់ដែរ ព្រោះអីខ្ញុំវាចំណេះវិជ្ជាវាមិនទាន់ មិនចេះ ។

សុជាតៈ ពូបានឃើញទស្សនាវដ្តីហ្នឹងតាំងពីពេលណាមេរ័ដែរ?

ម៉ែតៈ អូ! ខ្ញុំបានឃើញតាំងពីពេលមុនដំបូងឃើញ.....

ចប់ការស្រាវជ្រាវ
